

Paralimpik Hedefler Toplantıları “2024 ve sonrası”

20 Temmuz 2023

Beykoz Riva Milli Takımlar Kamp ve Eğitim Merkezi / İSTANBUL

MURAT AKSU

“Paralimpik sporlar dünyasının paydaşlarıyla birlikte bu toplantıyı düzenlememizin amacı, sportif anlamda geçmişten bugüne mevcut durumun değerlendirmesini yapıp, gelecek için belirleyeceğimiz hedeflerin yol haritasını oluşturmaktır.”

Paralimpik hedefler toplantısının ana amacı, geleceğe giden yolun taşlarını, bu taşları döşeyenlerle birlikte yeniden planlamaktır. O nedenle burada doğrusuyla, yanlışıyla her şey konuşulmalı.

Elbette problemler, yanlışlar var ancak bunların hiçbiri değiştirilemez konular değil. Yeter ki samimiyet ve empatiyle sorunların çözümüne odaklanalım. Öncelikle mevcut durumumuzu değerlendirmeli ve büyük resmin fotoğrafını çekip, o fotoğrafa objektif gözle bakmamız lazım.

Paralimpik sporlarda son 20 yılda önemli bir yol aldığımızı düşünüyorum. Bu girişimin öncüsü, lideri, kurucu ağabeyi Sayın Yavuz Kocaömer'i tekrar saygı, minnet ve rahmetle anıyorum. Onun idealleri, azmi ve tutkusu paralimpik sporun, sporcuların umut ışığı oldu.

O ışık hepimizin geleceğini aydınlattı. Benim hayattaki en büyük şansarımdan biri, onun ikinci başkanı olarak kendisiyle 10 yıl beraber çalışmaktır. Ben ve yönetim kurulu arkadaşlarım onunla senelerce birlikte çalışma şerefine nail olduk.

'Yavuz Kocaömer'in çalışma arkadaşları ve paralimpik ailesi olarak onun mirasının emanetçileri ve takipçisi olacağız' demiştim ve de eklemiştim, 'Bize devrettiği ışık saçan o meşaleyi çok daha ileriye taşımak zorundayız' diye. İşte bu toplantı tam da bunun için düzenlendi.

92 Barcelona'ya tek sporcuyla gitmiştik

Paralimpik ailemizin başkanları, antrenörleri ve sporcularımızla, hep beraber yeni yol haritamızı oluşturmak için buradayız. Biraz geriye gidelim.

1992 Barcelona oyunlarına tek sporcuyla katılabilmıştık. Paralimpik yüzme branşında ülkemizi temsil eden Mehmet Gürkan ilk kahramanımızdı. 2021 Tokyo oyunlarına 13 branşta 44'ü kadın, 43'ü erkek toplam 87 kahramanla katıldık. İki altın, toplam 15 madalya kazandık. 30 yılda sadece bir sporcudan 87 sporcuya ulaşıyoruz paralimpik oyunlarda. Bu dönemde elde ettiğimiz madalya sayısı ise 15.

Bu önemli bir başarı mı? Elbette çok önemli ve kıymetli. Biraz uzun sürse de bu süreci kuruluş dönemi olarak düşünelim. Yeterli midir? Kesinlikle değil. Ülke potansiyelimizin çok ama çok gerisindeyiz maalesef.

Son 20 yılda katıldığımız, hem sporcu hem de madalya sayılarımızın arttığı 6 paralimpik oyunda maalesef ülke sıralamamız 40'larda. Bu durum, sportif anlamda üzerinde düşünmemiz, çözüm üretmemiz gereken çok önemli bir konu.

TOKYO 2020 PARALİMPİK OYUNLARI

SIRA	BRANŞ	TOKYO OYUNLARI KATEGORİ	TÜRKİYE KATEGORİ KATILIM	SPORCU	MADALYA	ALTIN	GÜMÜŞ	BRONZ
1	PARA HALTER	20	5	5	1			1
2	PARA ATICILIK	13	8	9	1		1	
3	PARA ATLETİZM	167	9	9				
4	PARA MASA TENİSİ	31	7	9	4	1		3
5	PARA BADMİNTON	14	1	2				
6	PARA JUDO	13	5	5	2			2
7	PARA OKÇULUK	9	3	11	3		2	1
8	PARA YÜZME	146	4	5	1			1
9	PARA TAEKWONDO	6	6	6	2		1	1
10	TS TENİS	6	1	1				
11	TS ESKRİM	16	1	1				
12	TS BASKETBOL	2	1	12				
13	GOALBALL	2	2	12	1	1		
14	PARA BİNİCİLİK	11						
15	PARA BİSİKLET	51						
16	BOCCIA	7						
17	FUTBOL (5)	1						
18	PARA KANO	9						
19	PARA KÜREK	4						
20	PARA TRIATLON	8						
21	VOLEYBOL	2						
22	TS RAGBİ	1						
23	PARA DANS							

TOPLAM	539	53	87	15	2	4	9
%	100%	9,95%	4393	0,92%	-	-	-

Goalball milli takımımıza bakın ya da tekerlekli sandalye masa tenisi sporcularımıza... Rio ve Tokyo'da arka arkaya bu iki branşı domine ettiler. Dünya şampiyonaları, Avrupa şampiyonaları aynı şekilde.. Demek ki olabiliyormuş. Paralimpik oyunlardaki diğer branş ve kategorilerde de neden olmasın...

Yeni bir spor yönetim sistemine geçmemiz lazım. Ya da kendi sistemimizi oluşturmalıyız. Ölçümlenebilir, denetlenebilir ve sürdürülebilir bir modele geçiş yapmamız, paralimpik oyunlarda her 10 yarıştan birine değil çok daha fazlasına katılabilmemiz lazım.

Oyunların sadece %10'unda yarışmacı olabildik. Maalesef %90'ında yoxtuk. Tokyo'da verilen toplam madalyanın %1'inden azı Türkiye'ye geldi. Bardağın dolu tarafına bakarken, boş tarafının büyüklüğüne dikkat etmek lazım.

Olimpik, paralimpik tüm branşlarda sportif performansları görebilmek, bir sonraki Avrupa ve Dünya Şampiyonları ya da paralimpik oyunlarda sportif anlamda performans takiplerini yapabilmek artık eskisi gibi değil. Günümüzde her şey ölçümlenebiliyor ve sıralamalar gayet kolay şekilde takip edilebiliyor.

Amerika'daki rakip sporcu hangi standartlarda teknolojiyi kullanabiliyorsa, bizim sporcularımız da aynı standartlardaki teknolojiyi kullanmalı. Sporcularımızın antrene olduğu tesislerimizin Avrupalı rakiplerimizden eksiği olmamalı. Antrenörlerimizin donanımı, psikologlarımız, fizyoterapistlerimiz dünyadaki meslektaşlarından geride kalmamalı. Maddi, manevi, eğitsel her anlamda onlarla aynı seviyelerde yarışabilmeliyiz.

Yeni bir spor sistemine geçmeliyiz.

Daha fazla kategori, daha fazla sporcu, daha fazla kulüp, daha fazla antrenör, daha fazla madalya.

Misyonumuz ise Türkiye’de paralimpik harekete liderlik etmek, engelli bireyleri para sporlara teşvik etmek ve para sporcuların sportif başarıya ulaşması için federasyonları ve ilgili tüm paydaşları desteklemektir.

Bu kapsamda gerçekleştirmeyi planladığımız stratejik hedeflerimiz ise paralimpik hareketi geliştirmek için sporcularımıza en iyi imkânları sağlamak, paralimpik oyunlara katılacak sporcu sayısını artırmak, Türkiye’yi uluslararası para spor organizasyonlarıyla buluşturmak, Gençlik Spor Bakanlığımız ve diğer paydaşlarımızla birlikte para sporlara uygun kamp merkezlerinin artırılmasını sağlamak, paralimpik branşlarda uzman, uluslararası teknik görevlileri yetiştirebilmek için en iyi ortamı oluşturabilmektir.

Türkiye milli paralimpik komitesini daha kurumsal bir yapıya geçirmek, Avrupa paralimpik komitesi, uluslararası paralimpik komitesinde karar alma süreçlerine dahil olarak daha etkin rol almak, sürdürülebilir bir koruma “safeguarding” programı geliştirmek, etkin bir cinsiyet eşitliği politikasını paralimpik camiada yaygınlaştırmak gibi hedeflerimize ulaşmamız gerekiyor.

Peki bunları nasıl yapacağız?

İşte bu yüzden burada toplandık, beraberce tartışacağız ve yarının başarılarının taşlarını beraber döşeyeceğiz. Tüm bunları konuşmak, tartışmak ve çözüm yollarını bulmak için buradayız.

Tüm katılımcılara teşekkür ederim.

SEVİM SAYIM MADAK

(Türkiye Cumhuriyeti Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı Bakan Yardımcısı)

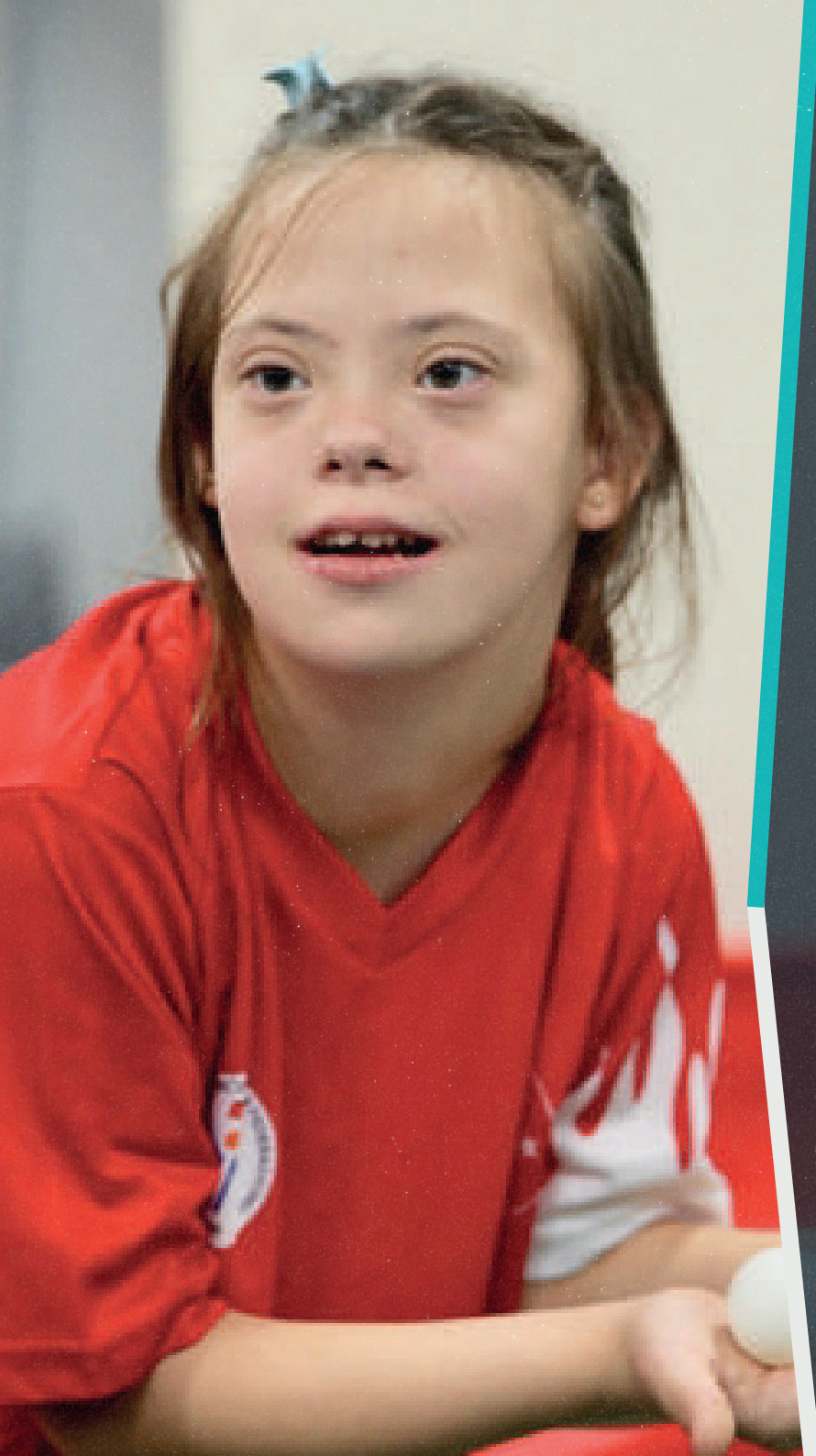
Engel tanımayarak bizleri her daim gururlandıran paralimpik sporcularımızın başarılarına katkı sağlamayı hedefleyen toplantımızda sizlerle beraber olmaktan duyduğum mutluluğu ifade etmek istiyorum.

Komitemizin kıymetli paydaşları... Özel gereksinimli olmak yaşam içerisinde hepimizin bildiği gibi doğal bir gerçeklik. Hepimizin ailesinde, akrabasında veya yakın çevresinde mutlaka gereksinimli kardeşlerimize rastlamaktayız. İşte bu gerçekliğin sadece doğuştan değil, yaşam süreci içerisinde birçok nedenden kaynaklanmakta olduğunu düşünürsek, aynı zamanda her insan yaşadığı müddetçe potansiyel bir engelli adaydır.

Özel gereksinimli bireylerimizin birçok sorunla mücadele ettiğini biliyoruz. Onlara göre yaşadıkları en önemli mesele, toplumumuzda var olan yanlış algı ve zihniyet sorunudur. En büyük engellilik de aslında budur. Şunu unutmayalım ki **engelli değil engellenen bireyler vardır.**

Özel gereksinimli bireylerimize medeni ölçüde bir yaşam standardı sunmak -sosyal devlet ilkesi olarak da- bildiğiniz gibi anayasal bir görevdir. Yeter ki gönüller, kalpler, fikirler engelli olmasın. İnşallah her engeli aşacak iradeye, imkana ve güce sahibiz. Tıpkı Tokyo olimpiyatında 87 kardeşimizin 15 madalya alarak bayrağımızı göndere çekip, hepimizi gururlandırdığı gibi.

Geçmişte yaşadığımız pek çok sıkıntı gibi özel gereksinimlerimizin hangi şartlar içinde hayat sürdürdüğü, hala hafızalarımızda maalesef canlılığını korumaktadır. Özel gereksinimli bireye sahip bir ailenin doğal toplumsal dışlanmaya maruz kaldığına geçmişte şahit olduk.

İktidarımızda özel gereksinimli bireylerimiz ve ailelerine maddi ve manevi her türlü desteği sunarak, kötü anılarını silmeye çalıştık, olumsuz hatıralarını kenara koyarak, hafızalarımızı tazeledik. Özel gereksinimli bireylerimizin kamuda istihdamını artırmanın yanında, onları iş hayatında da destekleyerek, hayatın içinde daha görünür kıldık. Bu kardeşlerimizin kabiliyetlerini, gayretlerini, sergilediklerini gördüğümüzde bizler daha ümitli olmaya başladık ve inandık. Ailelerimiz ve özel bireylerimiz şimdi görüyoruz ki daha mutlu ve daha huzurlu.

Paralimpik oyunlara baktığımızda fiziksel aktivite eğitim, sosyal katılım, psikososyal gelişimleri için **özel gereksinimli bireylerimize müthiş fırsatlar sağlamakta.** Geçmişten günümüze ulaşan ön yargılardan biri bu alanda da kendine yer bulmuştur. Sporun da sadece vücut bütünlüğüne sahip bireyler tarafından yapılabileceği iddia edilmiştir. Özel gereksinimli bireylerimizin önündeki engeller kaldırıldığında neleri başarabileceklerine hepimiz şahit olduk, olmaya devam ediyoruz.

Özel bireylerimizin spor yapmaları ve toplumun genelinde özel bireylerimizin bu çalışmalarının yaygınlaştırılması için bakanlık olarak desteğimiz her daim yanlarında ve bu desteğin baki olduğunu bildirmek isteriz.

Uluslararası müsabakalarda madalya üstüne madalya kazanan sporcularımız bayrağımızı gururla dalgalandırırken bizlere de mutluluk kaynağı olmuştur.

Sayın Cumhurbaşkanımızın liderliğinde uyguladığımız **2030 engelsiz vizyon belgesiyle tüm çalışmalarını daha ileriye taşıyarak, özel gereksinimli bireylerimizin potansiyellerini en üst düzeyde kullanmalarını hedefliyoruz.**

Bu kıymetlerimiz için daha yaşanılır bir hayat her zaman birinci önceliğimiz olacaktır ve olmaya devam edecektir. Uluslararası müsabakalarda başarıları ile bayrağımızı dalgalandıran her bir sporcumuzu tebrik ediyorum. Paris 2024 olimpiyatlarında başarılarına başarı katması noktasında temennilerimi iletiyorum. Allah'tan yar ve yardımcı olmalarını diliyorum.

1. OTURUM: Federasyonlar Toplantısı

Konu Başlıkları :

- 2024 Paralimpik Oyunlar için şimdiye kadar kota alınan branşlar, sporcu sayıları ve hedeflenen kota/madalya sayıları hakkında bilgilendirme
- Paralimpik Oyunlara daha fazla kota almak için yapılması gerekenler ve yapılan çalışmalar
- Dış birimlerden alınacak desteklerin performansa etkisi (Özel-Resmi)
- Paralimpik sporcu Yetiştirme Politikaları
- Federasyonların daha verimli olabilmesi için istek ve öneriler

Moderatör :

Av.Ümit Deniz KURT
(TMPK Yönetim Kurumu Üyesi
ve Hukuk Kurulu Başkanı)

BİROL AYDIN
(Türkiye Özel Sporcular Spor Federasyonu Başkanı)

Ben bugün **ilk kez böyle bir toplantının düzenlenmesinden dolayı Türkiye milli paralimpik komite başkanı ve bütün yönetimine teşekkür ediyorum.** Ülkemiz son yıllarda her alanda olduğu gibi paralimpik sporcularda da çağ atlıyor.

Özel sporcular olarak -Allah'ıma şükrediyorum- hiçbir sıkıntı olmadan maddi ve manevi sıkıntı olmadan yolumuza devam ediyoruz. Bizim sadece diğer engel gruplarından, diğer özel kardeşlerimizden bir farkımız, tek klasmanda paralimpik oyunlara gitmemiz.

Yani atletizmde tek klasmanımız var, masa tenisinde tek klasmanımız, yüzmede tek klasmanımız var. Bundan dolayı belki paralimpik oyunlara gitmekte özel sporcular biraz zorlanıyor ama bunun yanında Türkiye geneline bakarsanız bakanlığımızın çok iyi bu işe hazırlanması. Bugün **beni mutlu eden bir şey de ilk kez Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın üst düzeyde buraya katılması.**

İlk kez Aile Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın, Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın, daire başkanımızın burada olması, aynı zamanda Türkiye paralimpik komitesi ve federasyon başkanlarının bir araya gelmesi çok önemli.

Engelli federasyonların ilgili olimpiik federasyonlara bağlanması çok önemli bir konu. Tabii ki şeriatın kestiği parmak acımaz ama buradan ilgili federasyonlara sesleniyorum, bizim alanımız seviye alanı. Eğer bizim sporcularımızı alacaksınız, sayın başkanım affına sığınarak söylüyorum, **şu anda paralimpik sporcuları olimpiyat sporcularından daha çok madalya alan bizim sporcularımız.**

Eğer bizim sporcularımızı alacaksınız onları erteleyecekseniz onları ikinci sınıfa koyacaksınız buradan baştan söylüyorum bütün özel sporcular ve engelli sporcular adına size hakkımızı helal etmeyiz ama bizim sporcuları alacaksınız onlara engelli federasyonları gibi kıymet verecekseniz, tabii ki daha da güzel başarılar gelecek.

Atletizmci kardeşlerimi alıp onlara değer vermeyecekse, masa tenişi kardeşlerimi alıp değer vermeyecekse onları engellerinden dolayı ikinci sınıf gibi yapacaksa, biz engelli federasyonu olarak kanunlar ve kurallar dahilinde sivil toplum örgütleri ve federasyonlar olarak her zaman onların karşısında olacağız. Ama ne kadar değer verirlerse onların aldıkları alanda başarılar kazandırsa da biz federasyon başkanları olarak her daim onların yanında olacağız.

Özel sporcular kota olayında az önce de zikrettiğim gibi en şanssız olan grup. Bedensel engelliler, görme engelliler ve diğerlerinin daha çok klasmanları olduğu için bir sporcunun paralimpik oyunlara gidebilmesi zorlaşıyor.

2012'de ülke kotasıyla gitmiştik. 2016'da kendi kotamızla gittik. 1 kişiyle gittik, Mihriban Korkmaz'la. Antrenörüm de -orada bakıyor- onlara da teşekkür ediyorum. 2020'de ilk kez atletizmden 3 sporcuyla, bir gülle atmada, iki tane de uzun atlamada gittim. Aytunç hocama teşekkür ediyorum. Biz hakikaten dünyada ilk 10 kişi arasına girmişiz. İlk kez bu yıl masa tenisinde cumhuriyet tarihinde Ebru Acer'le dünya şampiyonu olarak kota aldık. Bunlar bizim tarihimizde olmayan başarılarıdır.

Federasyonların imkanları eskiye göre daha iyi, bakanlık daha iyi takip ediyor. Bana kızıyorlar ben diyorum "eksiğim meksiğim yok vallahi benim hiç eksiğim yok" burada da basında yazsın isterse.

Para sıkıntısı yaşamıyoruz çünkü bakanlığımız hakikaten iyi bir destek sağlıyor. Sponsorlar konusunda sıkıntı yaşamıyoruz. Antrenörler konusunda sıkıntı yaşamıyoruz. Çünkü **bakanlığımız bütün imkanları sunuyor ama gönlüm şunu isterdi, özel engelli sporculara da bir TOHM merkezi** gibi, mesela ben Samsun'da kendime TOHM merkezi kurmuşum. Yaklaşık 5 tane sporcum orada antrenörümle beraber orada yatıyor orada kalkıyor. Yani ev daire tutmuşuz, dairede yaşıyor.

Sayın daire başkanım da burada inşallah ileride bu özel kardeşlerime de TOHM merkezlerinin açılması ve orada yatılı kalmaları daha çok sporcunun kota almasını sağlayacaktır.

Bizim federasyonumuz daha ilgili federasyonlara bağlanmadı. Gönlüm ister ki bağlanmasın tabii ki ama ileriki şartlar ne getirir bilmiyorum.

Dediğim gibi diğer dallarda da ilgili federasyonlara bağlanması da başarı getirecekse iyi ama özel sporcular bugün itibariyle 2012'den beri 2020'ye doğru hep %100 artırarak gitmiş. İnşallah 2024'te de orada gerek atletizmde gerekirse masa tenisinde Türk bayrağını dalgalandırarak ülkemize döneceğiz.

Ben bundan **20 sene önce kapı kapı dolaşıp engelli arardım ama artık engellileri bize sağ olsun devlet büyüklerimiz getiriyor.** Sosyal hizmetler bakanlığımızın, birebir evde bakım ücreti olsun, diğer hizmetlerinden dolayı olsun ev ev gezmeleri olsun, Gençlik ve Spor Bakanlığımızın yıllardır birebir eğilmesi çok önemli, sporcu yetişmesi federasyonlar için derken **spor kulüplerinin sporcu yetiştirmesi lazım.**

Antrenörlerimiz çok önemli. Maalesef antrenörlerimiz kendi kendilerini geliştiriyorlar. Bunun için daha çok onlara eğilmemiz lazım daha çok eğitimler düzenlememiz lazım. Bugün tekerlekli sandalye olsun, oturarak voleybol olsun, diğer görme branşımızda, zihinsel federasyonumuzun branşında daha çok eğitim olarak **hakem eğitime önem vermemiz gerekiyor.**

Çünkü hakemin mesela fazla vermiş olduğu kararlardan dolayı bile sporcu kendine küsüyor falan derken bir ekip olarak ama önceliği biz federasyon olarak antrenörlere vermemiz gerekiyor ve kamplara vermemiz gerekiyor.

Özel sporcular ülkemizdeki otizmlili, down sendromlu ve mental sorunları olan çocuklara spor yaptıran bir federasyon. Her özel çocuğun yapabileceği bir spor var, bizim asıl amacımız bu. Burada Paralimpik elit sporu konuşuyoruz belki ama Özel Sporcular Federasyonu 81 ilde il teşkilatı olan 730 kulüple Türkiye'nin en hızlı kulüpleşen federasyonu.

Bizim asıl amacımız kapalı kapılar ardından bu özel çocukları çıkarıp hayata hazırlamak. Tabii ki görme engelli, işitme engelli ve bedensel engelli kardeşlerimizin bir uzuvları eksik olabilir onlar bir avukat olabiliyorlar, bir doktor olabiliyorlar, bir öğretmen olabiliyorlar ama dünyada tek meslek sahibi olamayan grup var o da bizim hizmet ettiğimiz çocuklar.

Yani özel çocuklar okuyup bir meslek sahibi olamadıkları gibi toplumda en fazla kabul gördükleri alan spor alanı. Yani spor yaparak düşünebiliyor musunuz... Anne bir özel çocuk doğuruyor, çocuğu engelli oluyor ve bu çocuk okula gidiyor, okuma yazma öğrenemiyor bir meslek sahibi olamıyor ve toplumdaki uzaklaşıyor... Daha sonra bu özel çocuk özel sporcular federasyonu ile tanıştıktan sonra atletizmden almış olduğu bir madalya o ailenin hayatını değiştiriyor.

Son yıllarda ülkemizde engellilere verilen kıymetten dolayı şu anda şükürler olsun paralimpik sporcularımızın çoğuna şeref aylığı bağlandı. Buradan Gençlik Spor Bakanına, özellikle bu işin mimarı Sayın Cumhurbaşkanına teşekkür ediyorum.

İnşallah bundan sonra Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığımız, Gençlik ve Spor Bakanlığımız, aynı zamanda Millî Eğitim Bakanlığımız gibi destek aldığımız zaman belki bir özel kardeşim hayata tutunmanın yolunu arayacaktır, daha mutlu olacaktır, daha güçlü olacaktır.

Onun için bugün bu toplantı **12 yıllık federasyon başkanlığında ilk kez düzenlenen bir toplantı.** Gerçekten bütün arkadaşlar söyledi ama marifet iltifata tabidir. Murat Aksu bizim sadece başkanımız değil. Yavuz Kocaömer babamızı bizim, Murat Aksu da bu bütün özel çocukların yani bütün federasyonların sadece başkanı değil ağabeyi oldu.

İstedığımız zaman ulaşabiliyor, konuşabiliyor, maddi-manevi destek alabiliyoruz. Bugün bu toplantıdan çok güzel şeyler çıktığını düşünüyorum. **Eksiklerimiz tabii ki olacaktır ama şunu herkes bilsin ki bir özel sporcuyla ilgileniyorsan önce onu çok seveceksin, çok seveceksin, çok seveceksin.**

AYHAN YILDIRIM
(Türkiye Görme Engelliler Federasyonu Başkanı)

Bunu üzülererek söylemek zorundayım ama gerçeklerle yüz yüze gelmek zorundayız, Sayın Murat Aksu'nun da belirttiği gibi **özellikle atletizmde diğer ülkelerle aradaki makas çok fazla arttı.**

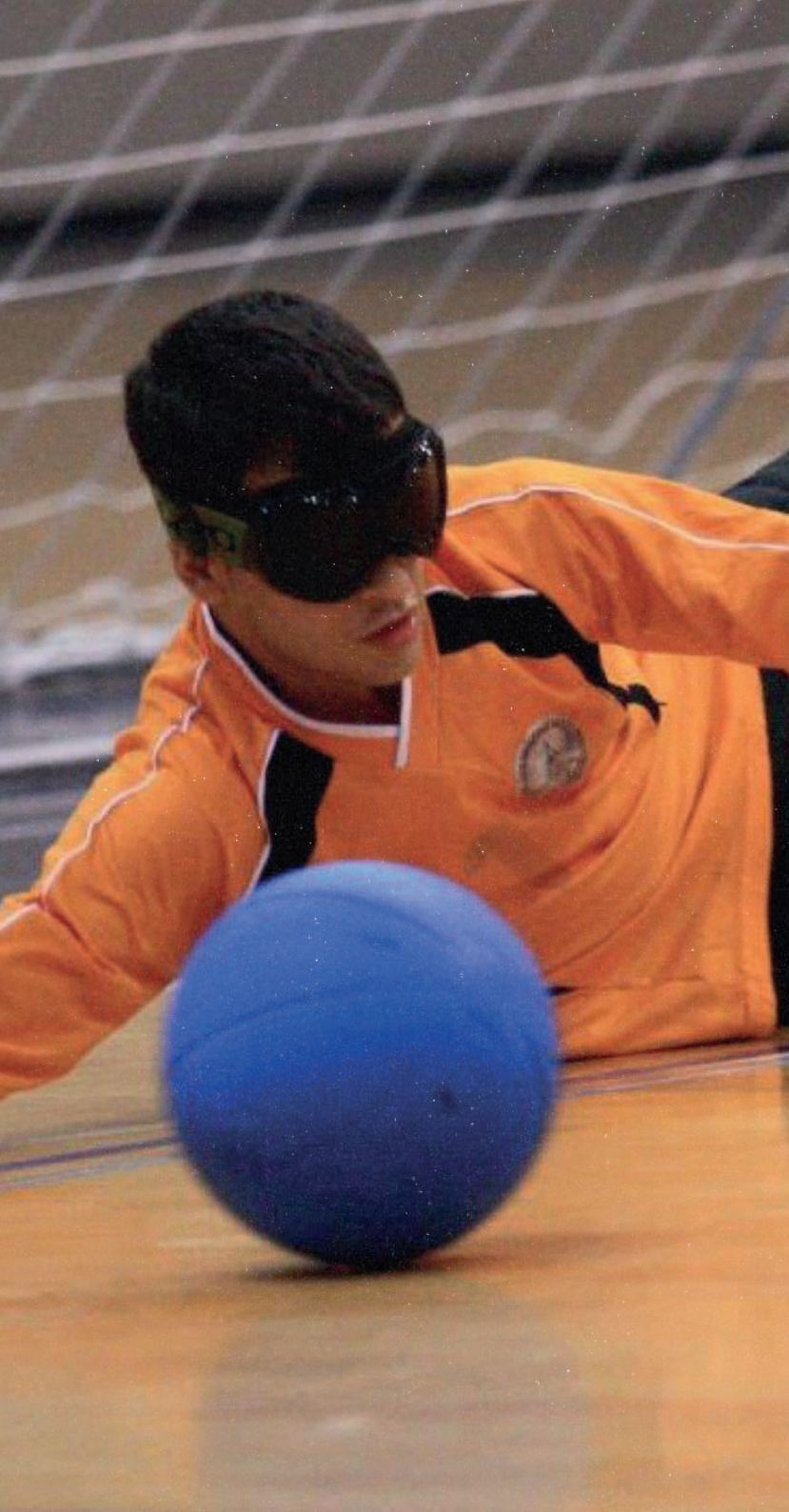
En fazla madalyanın dağıtıldığı atletizm branşında çok altlardayız ancak diğer ülkelere baktığımız zaman bu başarı nasıl geldi diye özellikle özel sporcular ve görme engelli sporcular için sınıflandırmalarla ilgili çok yoğun ve başarılı sonuçlar alınmış.

Türkiye Görme Engelliler Spor Federasyonu olarak altyapıya el attık. Zaten **alttan sporcu gelmezse, var olan sporcularla süreci tamamlamak gibi bir şansınız olmaz.** İlk kez goalball kadın genç milli takımımızı oluşturduk. Geçen yıl Avrupa şampiyonu oldu. Son olarak iki gün önce de Brezilya'da yapılan dünya gençler şampiyonasında dünya şampiyonu oldu.

Gençlerimiz de Sevda ablalarının, Reyhan ablalarının yolunda gitmeye devam ediyor. Erkeklerde de aynı şekilde goalballde en üst seviyede olan bir takım olarak, bir federasyon ülke olarak bunu da korumak zor aslında. Koruyabilmenin en büyük yolu da alttan sporcu yetiştirmek. Bu yıl gençlere eğildik dünya şampiyonu olduk, inşallah seneye de yıldızlara geçeceğiz.

Benim asıl söylemek istediğim konu şu, özellikle özel sporcularda ve görme engelli atletizmle dünyanın en çok madalya dağıtan branşları olan atletizm ve yüzmede bizim alttan sporcu çıkarmamız belki 10 yıllara varacak ancak diğer ülkeleri gözlemlediğim, araştırdığım kadarıyla ve birebir şahit olduğum kadarıyla, ana federasyon dediğimiz kendi atletizm federasyonlarından veya yüzme federasyonlarından devşirme yaptıkları sporcularla başarılı oluyorlar.

Ülkemiz bizim, Türk sporu hepimizin. O yüzden iş birliği yaparak, özellikle atletizm federasyonu ve yüzme federasyonu ve bizde olmayan bedensel engelli ve özel sporcularda masa tenisine ortak olduğu branşlarda mutlak suretle orada sınıflandırmaya uygun olabilecek sporcularımız mutlaka vardır. Biz bunları bulduk. TAF'tan iki sporcu getirdik, biri kota aldı şimdi. İki sporcumuz daha var. İnşallah bunlar da kota alacaklar. Sınıflandırmaya götürdük.

Bir sonraki sınıflandırmaya hak kazandılar. Yani Atletizm Federasyonu'ndan gelen 4 sporcumuz ile de inşallah Paris'te mücadele edeceğiz. Bu sporcularımız da madalya adayı. Ekol olan ülkeler vardır, özellikle engelli spor branşlarında. Brezilya'yı örnek vereyim. Özel bir sporcu 46 saniye 400 metre koşuyor 71,5 metre cirit atıyor. Şahit olduğum için söylüyorum. Bakıyorsunuz bir şekilde yolunu bulmuşlar. Onları bir teste tabi tutmuşlar, engelli raporu alıp, ülkelerini temsil etmişlerdir.

Sadece bu Brezilya'yla ilgili değil, bütün ülkeler böyle. İnanılmaz rekorlar geliyor. Aramızdaki makas o kadar arttı ki -Sayın Murat Aksu başkanımın söylediği gibi- **madyaların belki %1'ini bile alamıyoruz, sisteme ayak uyduramadığımız için.**

Paralimpik sporcu, olimpiik sporcu başarısı kadar ne alıyorsa o da aynısını alıyor. Eksik hiçbir şey yok. Devlet maaşı alıyor, en büyük ödülü alıyor. Biz bunları anlatmaya çalışıyoruz. Fakat burada bizim **aileleri de bilinçlendirmemiz gerekiyor.** Bazen görüştüğümüz **aileler engelli raporu almaktan çekiniyorlar çocuklara.** Tamam da bu kötü bir şey değil ki. Yani benim de gözlerim bozuk, bundan gocunmuyoruz ancak eğitimle birebir bağ kurarak **81 Gençlik Spor İl Müdürüyle protokoller yaparak, oralardan sporcu kaynağı bulmamız lazım.**

İnşallah başarılarımız yükselecek. 15 madalyamız vardı Tokyo'da. Bu yeter mi? Kesinlikle yetecek bir madalya sayısı değil. Çünkü o kadar fazla madalya dağıtılıyor ki biz sadece kendimizi teselli ediyoruz.

Bundan sonraki süreçte inanıyorum ki bizler federasyon başkanları olarak en büyük desteğimiz olan antrenörlerle -çünkü gönüllü yapıyorlar- refakatçilerimiz ve sporcularımızla inşallah bunları başaracağız. Ben tekrardan bu organizasyonu düzenleyen paralimpik komite başkanım Murat Aksu'ya çok teşekkür ediyorum, iyi ki varsınız. Biz çok çalışmak zorundayız başka şansımız yok.

ALPASLAN ERKOÇ
(Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı)

Federasyon yönetimi konusunda şanslı insanlarız. Çünkü **dünyada örneği olmayan şekilde, paralimpik sporcularımız da olimpik sporcular gibi ödül ve diğer imkanlardan aynı şekilde faydalanıyor.** Sporcularımız devletimizin sporcuları. En rahat ettiğimiz alan milli sporcularımız.

Buradan devletimizi yöneten, inşallah uzun yıllar yönetecek Cumhurbaşkanımıza, bakanımıza gerçekten çok teşekkür ediyorum. Gerçekten spor bakanlığımız gerek federasyonlara olsun gerek direkt sporculara olsun, sahip çıkıyor ve dünyada örnek olarak ön plana çıkıyor.

Bedensel Engelliler Spor Federasyonu olarak yıllardır **en öncelikli sorunumuz sporcularımızın puanlaması konusunda yaşanıyor.** Bu konuda yurtdışı eğitimciler ile irtibat kurulması, eğitimler verilmesi gerekiyor. Sporcularımıza daha çok kamp yaptırma imkânı sağlanmalı.

PROF. DR. MURAT ATALI
(Türkiye Eskrim Federasyonu Başkanı)

Bu toplantının, bu organizasyonun düzenlenmiş olmasının kota yolunda önemli bir aşama olduğunu çünkü burada çok önemi sonuçlara, çıktılara ulaşacağımızı düşünüyorum.

Eskrim branşında önce şunu söyleyeyim, paralimpik 16 kategoride madalya söz konusu. Hedefimiz bu 16 madalya için sporcu kardeşlerimizi hazırlamak. Eskrim branşında para sporcuların bize, federasyonumuza devredilmesiyle birlikte hemen harekete geçtik. O an itibariyle iki paralimpik sporcumuz vardı. Şimdi üç sporcumuzu Paris olimpiyatlarına hazırlamaya çalışıyoruz.

Hazırlıklarımızı hem antrenörlerimizle ama aynı zamanda bakanlık ve Türkiye Milli Paralimpik Komitesi'nin çok büyük bir desteğiyle sürdürmekteyiz.

Bizim sporcu havuzumuz maalesef çok geniş değil. Dediğim gibi şu anda üç tane paralimpik sporcumuz var. Bunlardan biri kota almış, diğer ikisi ise kota müsabakalarına katılmakta. Biz kendilerini hem kamplarda hem de kendilerine ilişkin tüm uluslararası müsabakalara yolluyoruz, ki bunların sayıları çok fazla değil. Ama genellikle uzak yerlerde oluyor. Bir Avrupa'da, bir Avrupa dışında. Tayvan'da, Kore'de... Buralara kendilerini götürmeye gayret ediyoruz. Bu noktada bakanlığın desteği gerçekten çok fazla. O destek olmasa altından kalkmamız mümkün değil.

Biz de antrenörlerimizle ve TOHM merkezindeki koordinatörümüzle birlikte -kendisi aynı zamanda olimpiik koordinatörümüzdür o da aramızda bulunuyor- bütün bu süreçleri takip ediyoruz. **Sporcuların gelişiminde partner çok önemli.** Bu sadece ferdi olarak yapılan sporlarda yahut takım halinde yapılan sporlarda değil. Eskrimde ikisi de var, zaten genel olarak bu böyle.

Partner ihtiyacı bizde çok fazla olduğu için bu sporcularımızı Ankara'daki TOHM merkezinde bir araya getirmeye çalışıyoruz. Hakan şu anda orada çalışıyor zaten. O sürekli orada. Diğer sporcularla birlikte bazen kendisine partner bulabiliyor. Hollanda'da bulunan bir sporcumuz var, orada yaşıyor, ailesi zaman zaman Türkiye'ye gelip gidiyor. Onu da bu süreçte Ankara'ya TOHM merkezimize getirerek orada kota müsabakalarına hazırlamak planındayız onun hazırlıklarını tamamlamak üzereyiz.

Eskrim açısından en temel sorun sporcu havuzumuzun genişletilmesi. Bu sadece para sporcularda değil olimpik sporcularda da sporcu havuzunun genişletilmesi sporun başlı başına gençlere kattığı değer in ötesinde özel yeteneklerin özel kabiliyetlerin ortaya çıkarılmasında da çok büyük bir katkı sağlayacaktır.

Sporcu, teknik adam, kulüp ve federasyon üçlemesinde sistemin sporcu odaklı çalışması için neler yapılması gerektiği üzerine federasyon olarak kafa yoruyoruz. Bunun yanında paralimpik şampiyonanın hazırlık süreci nasıl daha verimli hale getirilebilir sorusuna cevap arıyoruz.

Arkadaşlarımızla sürekli bunun için neler yapabileceğimizi değerlendiriyoruz ve bu noktada gerek bakanlıklar gerekse milli komiteyle iletişim içerisindeyiz.

Sporculara komitenin ve bakanlığın desteğinin federasyonlar ve kulüpler üzerinden en sağlıklı şekilde ulaştırılabileceğini düşünüyoruz ve bunun için çaba gösteriyoruz. Federasyon olarak varlık sebebimizin de bu olduğunun bilincinde hareket ediyoruz.

Biraz önce de işaret ettiğim gibi paralimpik hazırlık süreçlerinde Türkiye'de yeterince partner sporcu olmadığı için yurtdışı kamplarına katılım bizim için gerçekten çok önemli. Böylece olimpiyata hazırlanan sporcularımızın partnerleriyle birlikte antrenman yapma imkanını sağlayabiliriz, bunun için çaba gösteriyoruz.

Paralimpik sporcuların genel olarak şampiyonalara, özeldeyse paralimpik oyunlara hazırlanması sürecinde gerekli müsabaka donanımlarının temin edilmesi, yurtiçi hazırlık kampları düzenlenmesi, önemli aşamalardan birisi. Bu modelde yurtdışındaki para sporcuların davet edilerek yurtiçi kamplar yapılması ve paralimpik sürecin bu şekilde daha verimli yürütülmesi mümkündür.

Arayışlarımız, çabamız bu istikamettedir. Dediğim gibi sporcu sayımızın ve tesislerimizin bunu mümkün kılmasıyla inşallah realize edebileceğiz. Böylece yeterli donanım ve teknik altyapıyı sağlamamız durumunda ülkemizdeki uluslararası kampları şampiyona ve kota müsabakalarını organize ederek kaynak ve katma değer sağlamamız da mümkün olacaktır.

Eskrim federasyonu olarak biz şu anda elimizde bulunan ekipman malzeme ve teknik personelimiz ile uluslararası eskrim federasyonu ve Avrupa eskrim konfederasyonunu faaliyet takviminde bulunan Avrupa ve dünya şampiyonası dahil olmak üzere sezon içerisindeki dünya kupaları ve diğer uluslararası turnuvaları başarılı bir şekilde organize edebiliyoruz.

Paralimpik sporcular açısından para müsabaka platformlarının da temin edilmesi durumunda söz konusu müsabakaları da Türkiye'de en iyi şekilde organize edebileceğimizi düşünüyorum. Antrenör açısından fazla bir sıkıntımız yok. Yeterince antrenörümüz var. Yurtdışından da bu destek konusunda herhangi bir sıkıntı yaşamıyoruz. Sağ olsun bakanlığımız da bu konuda bize destek veriyor ancak paralimpik sporcular için başka gereksinimler oluyor. Bu konuda milli komitenin ayrıca desteğini istiyoruz, taleplerimizi de zaten ilettiğimizde hemen değerlendirmeye alınıyor. Bunu burada tekrar teşekkürle ifade etmek durumundayım. **Ortalama bir tekerlekli sandalye bildiğiniz gibi 3200-3500 euro civarında bir para tutuyor. Profesyonel olan bu konudaki Fransız, İtalyan yapımı sandalyelerin 6 bin ila 10 bin Euro arasında maliyetleri var. Maliyetler gerçekten çok yüksek. Para eskrimin yaygınlaşması ve sürdürülebilir olması için tekerlekli sandalyeye ulaşımın daha kolay olması gerekmektedir.**

Bu konuda da bize yol gösteren, destek olan Türkiye paralimpik milli komitesine ve başta değerli başkanına çok teşekkür ediyorum.

Para sporcuların şampiyonalara ve özellikle olimpiyatlara hazırlanması, özel bir programa ve bütçeye ihtiyaç gösteriliyor bildiğiniz gibi. Sporcuların sınıflandırılmasının yapılmasından başlayıp antrenör, masör, fizyoterapist ve psikolog teminine kadar uzayan gerekliliklerin sağlanmasında federasyonların önünde yürüyen onlara destek olmanın gerekliliği ve önemine işaret etmekle yetinmeyip, bilakis bu desteği fiilen ve bizzat sağlayan, bunun yanında ufuk ve vizyon gösteren Türkiye milli paralimpik komitesine ve öz olarak da onun değerli başkanı kıymetli dostum Sayın Doktor Murat Aksu'ya şükranlarımı ifade etmeyi. burada yerine getirmesi zevkli bir görev olarak addediyorum.

PROF. DR. METİN ŞAHİN
(Türkiye Tekvando Federasyonu Başkanı)

Biz Paralimpik spora 2008 yılından bugüne gelinen bir süreçte başladık. **Dünya tekvando federasyonu, paralimpiğin 2008'de faaliyetlerini başlattı ve ulusal federasyonları da bununla ilgili yetkili kıldı. O günden bugüne gelinen noktada bir iki sporcuyla başladığımız paralimpik hikayemiz, şu anda belki de dünyada en fazla sporcuya sahip bir ülke olarak devam ediyor. Öyle görülüyor.**

Son zamanlarda tabii her ne kadar amatör spor ulusal basında çok fazla yer almasa da burada çok ilgili olduğumuzu, hepimiz biliyorsunuz. Gençlerimiz, ülkemiz evlatları büyük başarılarla imza atıyor.

Gelinen süreçte 2008'de başlayan paralimpik yolculuğumuzda, 2009 dünya şampiyonasında sporcularımız büyük bir başarı gösterdi. Arkasından takip eden yıllarda da olimpiğe kadar Avrupa ve dünya şampiyonalarında bu başarıları devam ettirdiler. 2020 olimpiyatlarına ilk defa Tokyo'da iştirak ettik. Orada bir gümüş bir bronz madalya aldık. 6 kota vardı 3 kadın 3 erkek sporcu. 6 kotaların tamamında gittik ve 6 kotaların tamamında giden tek branşız.

Branşımızı, bizim olimpiğe diğer kategoridekilerden hiç farklı görmüyoruz. Sporcu sayımızı -o günden bugüne baktığımız zaman- 200'lere getirdik. 2-3 ile başladığımız süreçte, sporcu sayımızı daha da artırma hedefindeyiz.

Bir planlama yapmıştık 2008'de. Bir strateji uyguladık, bütün diğer olimpiğe kategorilerdeki antrenörlerimizi illerde görevlendirdik, orada arkadaşlarımızı aradık sporcularımızın sadece antrenmanı değil psikolojileriyle de ilgilenebilecek arkadaşlarımızı oralarda görevlendirdik.

Eğitici olan **eğitimci olan arkadaşlarımıza görev verdik.** Geldiğimiz noktada 2024 Paris olimpiyatlarına giden yolda kota noktasında da şu anda sayımız 6'dan biliyorsunuz 10'a çıktı. 10 kotanın 8'inde şu anda kota sahibiyiz ama 2 kotayı da kovalıyoruz, almak üzereyiz gibi.

Sporcuların önce bulunmasını sağlamamız lazım. Bunun için bir araştırma yapıyoruz. Bütün illerde arkadaşlarımıza diyoruz ki, orada engelli olan kardeşlerimize ulaşın, onlara tekvando yaptırın, onları tekvandoya çekin. Burada Türkiye'nin 81 vilayet 300 ilçesine araştırma yapıyoruz. Çünkü dünya bu işe önem veriyor. Bulduğumuz kardeşlerimizi salonlarımız, belediye salonları oluyor kamunun salonları oluyor veya özel salonlar oluyor takibe alıyoruz. Bu takip noktasında onları Türkiye şampiyonasında deniyoruz, değerlendiriyoruz, hemen kampa alıyoruz. O kamplarda eğiterek 1 yıl 2 yıl 3 yıl gelişmelerini sağlıyoruz ve herhalde uyguladığımız politika iyi ki şu anda dünyanın zirvesindeyiz.

Takım halinde dünya şampiyonuyuz. Avrupa şampiyonuyuz. Tabii ülkeler de boş durmuyor. Özellikle İran, Çin bu Avrupa şampiyonası derken bu şampiyonaya bütün engelliler katılıyor. Yani Meksika da geliyor diğer ülkeler de geliyor açık bir şampiyona ama Avrupa şampiyonasına az olduğu için dünyadaki engelli herkes katılıyor. Uyguladığımız strateji ve başarı demek ki iyi, bir plan üzerine gidiyoruz ve onların veya psikolojik olarak da diri kalmaları, bu noktada devam etmeleri noktasında da ayrıca destek veriyoruz illerinde.

Sağ olsun bu konuda bize Genç Spor İl Müdürlerimiz de çok yardım ediyor, onlara buradan teşekkür ediyorum. Yani güzel bir koordinasyon var. Kendi adıma konuşuyorum ben. Bizim engelli noktasında **para tekvandoda dünyadaki bütün ülkeler bizi örnek gösteriyor dünya federasyonu, 'Türkiye'nin çalışmasına bakın onu takip edin' diye.**

Bu bizim için onur verici. Bu başarıları daha da ileri götüreceğiz. Sadece bunu bir spor olarak düşünmüyoruz. Onların gönlüne giden, onların kalbini mutmain eden bir vatandaşlık görevi, bir merhamet, bir insanlık hizmeti olarak tanımlıyorum ben.

2. OTURUM: Antrenörler Toplantısı

Konu Başlıkları :

- Engelli branşlarda antrenör yetiştirilmesi
- Var olan engelli branş antrenörlerinin geliştirilmesi

Moderatör :

Niyazi Alper DİRİM
(TMPK Spor Kurulu Başkanı)

HAVA ALTINDAĞ (PARA BADMINTON ANTRENÖRÜ)

Normalde badminton antrenörüyüm. 2009 senesinde paralimpik para badminton branşı Türkiye'de aktif oldu. Aktif olmasıyla beraber o dönemde ben il müdürüm Sayın Arif Hilmi Öztürk tarafından engelli branşında kursa gönderilerek, bu işe başlamamı tavsiye etti. Ben bu işe başlarken açıkçası birazcık korkarak başladım. Bana ilk sorulan soru, "Ailende engelli var mı?" oldu. Benim ailemde hiç engelli yoktu. Nasıl yapacağımı da açıkçası ilk anda bilmiyordum.

Çok özveri istiyor, çok zaman vermen gerekiyor, birebir ilgilenmen gerekiyor ve her konuda destek olman gerekiyor. **Çünkü bizler sadece antrenörlük yapmıyoruz. Antrenmanda olduğumuz zaman antrenörsün, yeri geldiğinde refakatçisin, malzemecisin ve yeri geliyor partner sporcusun, bu görevleri bilfiil yerine getirmekle yükümlüyüm..**

Ben hep şu örneği veriyorum, toprağa bir ürünü ektiğiniz anda gerekli bakımı, suyunu verdiğiniz anda zamanla tohum filizleniyor ve ortaya bir ürün çıkartıyor. Bana göre antrenörlük de böyle bir şeydir. Bizim elimize bir tane ürün veriliyor, bunu toprağa ekmemiz isteniyor, suyunu vermemizi, bakımını vermemizi ve ondan sonraki süreçte üründen meyvesini bekliyoruz ve bu meyveyi de 2020 Tokyo olimpiyatlarında aldık.

2016'da biz paralimpik branş olduk. İlk defa Tokyo'ya iki sporcumuzla katıldık. Emine Seçkin ve Zehra Bağlar'la ve bu ilk katıldığımız turnuvada dördüncü olduk. Kıl payı madalyamız kaçtı. Bu da bizim için büyük başarıydı. Onunla da büyük bir onur ve gurur duyduk.

Bu işe girecek arkadaşlarımıza tavsiyem öncelikle gerçekten bu işi sevmeleri gerekiyor. Bu işi sevmezlerse verim alamazlar. Bunu yaparken özveri lazım, zaman çok lazım, ona uygun tesis lazım, malzeme lazım, sporcu bulmak bile başlı başına bir sorun.

Aksaray Gençlik Spor İl Müdürlüğü'nde aynı zamanda antrenörüm, bu işe başladığımızda ilk tarama yapmamız gerekiyordu çünkü sporcu kendiliğinden bize gelmiyor. Öncelikle bizim onları bulmamız gerekiyor. Bulduktan sonraki süreçte bunların ulaşımıydı, antrenmana gelmesi, tesisin uygunluğu birçok etken var. Bu etkenlerin hepsini bilfiil çözmesi gereken tek insan antrenör.

Antrenör bunları çözerse rahat bir şekilde antrenman ortamı sağlanır, rahat bir şekilde sporcu yetiştirmesi sağlanır ve ben bunları yaparken aslında çok şanslı antrenördüm. Bütün çalıştığım il müdürlerim ve ilim buna uygun tesisim var.

Türkiye'de tek olan paralimpik oyunları hazırlık merkezi Aksaray'da ve diğer bütün tesislerimiz de engellilere uygun. Engellilere uygun olduğu için ben bu konuda çok rahat ettim ve bunun verimini de aldım, yetiştirdiğim sporcularla. Şu an zaten Paris olimpiyatlarına bir sporcu hazırlıyorum, dünya sıralamasında ikinci sırada dünya ikinciliği var ve en yakın adaylardan da birisi şu an. Umudum 2024'te ülkemize altın madalyayla dönmek. Bu yönde çalışmalarımıza devam ediyorum.

Branşımızda antrenör sıkıntımız çok fazla. Öncelikle antrenörlerin eğitimleri için kursların açılması lazım daha öncesinde kurslar açılmadığı için bu branşta antrenörler çok fazla yetişmedi.

Bakanlığımız 2014 senesinde bütün kadrolu antrenörlere engelli bir kademe belgesini aldırttı ama o zamandan beri bize dönüş olmadı. Bir de engelleri olduğu için açıkçası antrenörler engellileri zahmetli bir ekip olarak görüyor ve bu işe girmiyorlar. Bu işe girmedikleri gibi de Diğer bir sıkıntı malzeme diyorlar, 'Salonlarımız uygun değil' diyorlar ama bizim bunları aşmak için öncelikle antrenörleri yetiştirmemiz lazım. Bunun da yetiştirilmesi için kursların açılması lazım, bu konuların daha verimli geçmesi ve daha verimli antrenörlük almamız için gelişim seminerlerinin verilmesi lazım ve gelişim semineri için de şu an mesela üst düzey antrenörler çok mevcut değil.

Gelişim seminerlerini verecek, eğitim verecek eğitmenlerin Türkiye'ye getirtilmesini ve bu gelişim seminerlerinin sık sık yapılmasını istiyoruz.

Çünkü değişen kurallar, sporcuların engel durumları ve yarışacakları kategorilerin belirlenmesi antrenörlerin karşılaştıkları en büyük zorluklar.

Benim branşımda 6 tane kategori var, 6 kategorideki engel grubunun her birisi farklı alanda yarışacaklar, antrenörün bunların hepsini bilmesi lazım. Bu kategoride hangi sporcu hangi alanda? Alanlarımız da farklı. Bunun için öncelikle bunlara gelişim seminerleri gerek, bu gelişim seminerlerinin yanında kursların da daha çok açılmasını istiyorum.

Ben beden eğitimi okudum 99 çıkışlıyım. Benim dönemimde engelli branşları engelli dersleri yoktu ama şu an bildiğim kadarıyla bütün beden eğitimlerinde engelli dersleri konuyor ama birkaç araştırma yaptığımda verilen dersler bedensel engeller, engellilerin durumları, branşları, özel sporcular, işitme engeller ve görme engeller sadece bu branşların genel bir tanıtımı yapıyor ama ondan sonraki süreçte bunlarla ilgili bir uzmanlık alanına gidilmiyor.

Ben öncelikle bunun başlayacağı yerin üniversiteler olduğunu düşünüyorum. Ama diğer bir sıkıntı bu eğitimleri verebilecek öğretim üyeleri mevcut mu? Öyle bir sıkıntımız da var. Engelli branşları uzmanlık alanlarının antrenörlük bölümünde açılması lazım. Bunları verecek eğitim seviyelerinde öğretim üyelerinin olması gerekiyor ve bunu da verebilmek için bilfiil bu işin içinden gelmesi gerekiyor.

Temel eğitim dersleri Anadolu üniversitesi tarafından veriliyor. Bunun doğru bir karar olduğuna inanıyorum ben. Ondan sonraki süreçte teknik taktik eğitimi federasyonlar tarafından yürütülüyor. Verilen kursların içeriğinin daha kapsamlı olması gerekiyor çünkü biz temel eğitim derslerini alırken belli başlı dersler alınıyor ama teknik taktik bölümü federasyona geçtiği anda burada verilecek eğitimlerin içeriğinin biraz daha genişletilmesi lazım. Yani bir antrenörün, hangi kademedeki kursa başvurduysa, her kademedeki nasıl bir grupta çalışacağını nasıl bir eğitim vereceğini bunun antrenörlük kurslarında çok iyi bir şekilde işletilmesi gerekir.

MERT ONARAN (TRİATLON MİLLİ TAKIM ANTRENÖRÜ)

Ben öncelikle eski bir millî sporcuyum. Daha sonra da antrenör olarak hayatıma devam ettim. Yani hobimdi aslında, benim işim haline geldi. Ben bu yüzden çok seviyorum.

Bunun dışında antrenörlük saatlik bir meslek değil ve bir antrenörün sahip olabileceği en azından performans sporcusu yetiştiren bir antrenörün belli bir sayıda sporcuyla çalışması lazım. Şimdi evet tabanı ne kadar geniş yaparsak yukarıdaki zirveye de o kadar çok sporcu çıkartabiliriz bu çok doğru ama antrenör sayımız yeterli değil.

Genel olarak bizler hem kursiyer gruplarda çalışıyoruz hem gelişim gruplarında çalışıyoruz hem performans gruplarında çalışıyoruz. Birçok bakanlığımızın çok faydalı projeleri var, bu projelerde çalışıyoruz. Sonra performans sporcularımızla da birebir çalışmaya çalışıyoruz ama dediğim gibi sonuç olarak da bizler insanız, belli sosyal yaşantımız var, ailemiz var.

Böyle bir sistem içinde de bence mutlaka düzenleme yapılması lazım. Yani kursiyer grup antrenörü, gelişim grubu antrenörü, performans antrenörü ve burada bu ödül yönetmeliği yapıldığı zaman da mesela A ismindeki sporcu kursiyer grupta başladı, 4 sene o kursiyer grupta Ahmet'in altında antrenörlük yaptı, sonra gelişim grubunda Ayşe Hanım çalıştırdı, sonra performans grubuna geçtiği zaman da Mert çalıştırdı ve bu sporcu olimpiyata gitti, başarı sağladı. Bu **ödül yönetmeliğinin de en alt kademeden en üst kademeye kadar çalışan bütün antrenörlere destek olması lazım.**

Aslında sporcuyu bulmak hakikaten bence piyango bileti çekmek gibi. Şimdi genel olarak hep antrenörlere hayrandır aileler, sporcular ama aslında şöyle bir şey vardır, antrenör sporcuya hayrandır.

Burada **önemli olan ilgili antrenöre sahip olmak. O ilgili antrenörler arasında da arkadaşlarımızı branşlaştırmak, engel gruplarıyla çalışmasını sağlamak bence çok büyük avantaj sağlar.**

Diğer bir konu da bu 8-5 çalışma sistemi. Çoğu illerde 8-5 çalışıyor antrenörler ama sporcuların artık çok büyük kısmı tam gün okuldalar. Yani saat 9'da başlıyorlar derslerine akşam 4'te bitiyor artık çok büyük kısmı dediğim gibi bu şekilde çalışıyor. Böyle olunca antrenör, çalışma saati çocukların okulda olduğu saate denk geldiği için oturuyor.

Bence antrenörlerimizi gereğince kullanamamış oluyoruz. Ben o konuda şanslıyım il müdürüne bu konuda kendimi anlattım. Sabah 5:30'ta başlıyor benim antrenmanlarım. 9'da kadar antrenmanlarımı bitiriyorum sonra bir öğlen aram oluyor akşam 5'te tekrar çalışmaya başlıyorum akşam 9'a kadar devam ediyorum ve buna son 10 yıldır bu şekilde devam ediyorum ve bu şekilde başarıları sağlıyorum.

Engel grupları yine kendi engel gruplarıyla yarışıyor ve kendi engel grupları arasında da biliyorsunuz birçok kategoriye ayrılıyor. **Bu dezavantajlarının aslında nasıl bir avantaj olduğunu göstermemiz lazım.**

Şimdi triatlon branşından bahsediyorum. Şu an dünyada 2000 tane çok iyi sporcu var ve o 2000 sporcu arasından siz ilk 60'a girerseniz olimpiyata gidebiliyorsunuz ama engel gruplarında bu böyle değil.

50 sporcu var ve bu 50 sporcu arasında ilk 10'a girerseniz yani 5'te 1'in içine girerseniz paralimpik oyunlara gitme şansınız var. Şimdi bu aslında istatistiksel olarak bakarsanız çok çok daha avantajlı bir durum.

Bizim bunu bu arkadaşlarımıza, dezavantajlarının aslında avantaj olduğunu anlatabilmemiz lazım ve altyapıdan gelen bu bakanlığın yaptığı kurslara gelen ya da deprem bölgesindeki arkadaşlarımıza bunları çok iyi lanse etmemiz ve buradan çok büyük avantaj sağlayacağını anlatabilmemiz lazım ve antrenörlere koz vermemiz lazım.

Antrenör yetiştirmenin dışında bizim sınıflandırmacı yetiştirmemiz çok önemli.

Her branşın sınıflandırılmasına yönelik şeyler farklı bunu fizyoterapistler yapıyor. Uğurcan'ın sınıflandırılmasına ben gittim ve onunla ilgili bütün araştırmaları yaptım eğer bir şey olursa ona göre itirazlarımı yapayım diye. Çünkü oraya bilgisiz bir antrenör gitti, sınıflandırmada sporcusuyla beraber, sporcunun sınıflandırılmasını -aslında bir alt kategoride olması gerekirken- bir üst kategoride söylenirse çünkü bunu da bir kişi söylüyor, oradaki komisyon üyesi söylüyor.

Bir komisyon üyesi bu onun sınıfında bir üstü görüyor başka bir komisyon üyesi altta görebiliyor ve bu bazen göreceli olabiliyor ama bu sporcunun başarısını %100 etkiliyor.

Çünkü sporcu bir alt kategoride olsa belki altın madalyayı kazanacak ama orada sadece bizim bu konuda bilgili ya da İngilizcesi iyi kendini anlatabilecek bir antrenörümüz ya da sınıflandırıcımız olmadığı için o sporcunun o sınıflandırmada bütün spor hayatını etkilemiş oluyoruz.

MUSATAFA ATALAY (PARA ATICILIK ANTRENÖRÜ)

Para atıcılıkta başarılar çoğalınca sorunlar da çoğaldı. Tabii bu sorunların üstesinden gelmek için fedakârca çalışan antrenör arkadaşlar, bizler varız ama yöneticilerimizin de biraz daha hassasiyetli davranmasını istiyoruz, böylece sorunlar azalacaktır.

Bunlar nelerdir? Ayşegül Pehlivanlar burada. Olimpiyat ikincisi ve üçüncüsü ve sonucunda bu sene mix takımlarda 12 takımdan 2 takıma biz katıldık. Mix birinci bizden, mix ikinci bizden. Avrupa şampiyonasında al bayrağımızı, istiklal marşımızı orada birinci ve ikinci olarak biz söyledik.

Sonra ne oldu? Sorunlar çoğaldı. Bu sorunlar neler? Engelli birey sporcularımız bize talep ediyorlar 'Biz de bu branşı yapmak istiyoruz' diye fakat bizim liftli aracımız yok, poligonlarımız ikinci katta, elektrik kesik, sporcu aşağıya inemiyor veya yukarı çıkamıyor.

Biz bu sporcularımızı kucağımızda 4-5 kişiyle tekerlekli sandalyede taşıyoruz. En sonunda olimpiyat ikincisi kızımızı tekerlekli sandalyeden düşürüyorduk. Bir daha Ayşegül olmaz, bir Ayşegül daha çıkması için onun gibi 10 senesi lazım.

Burada birkaç tane not aldım müsaadenizle bunları paylaşmak istiyorum. En son yaptığımız Türkiye şampiyonasında 56 tane sporcu katıldı. 56 tane sporcudan daha fazla katılım lazım fakat tesis yok.

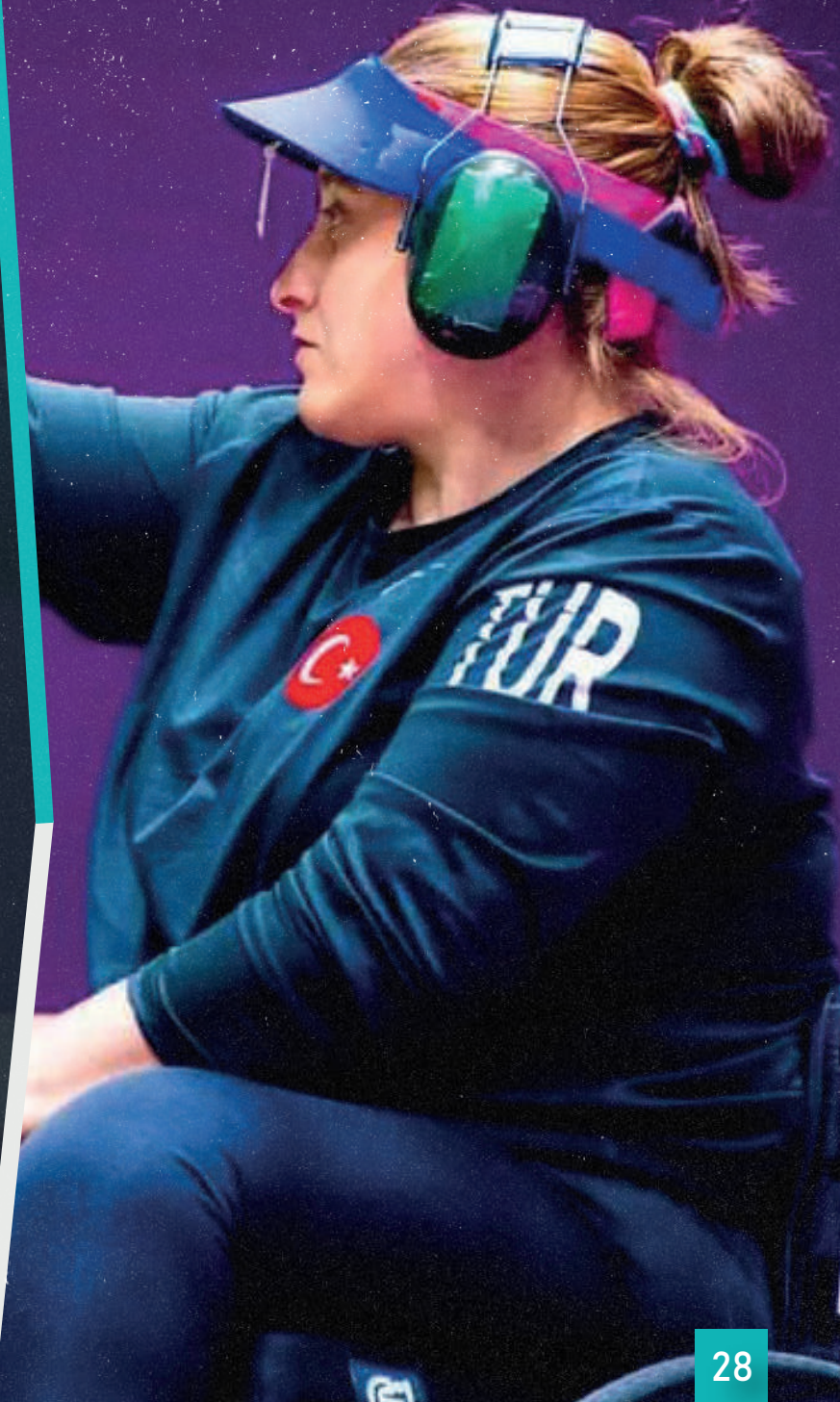
Yani paralimpik atıcılığın yapacağı tesis yok. Şu anda 42 tane tesis var Türkiye'de, bunlardan 6 tanesi bizim atıcılık branşında kullanılıyor.

Onlar da nasıl? 1:20 olması lazım standın boyunun, 1 metre orada, 2 veya 4 sporcu çalışabiliyor. Çünkü tekli sandalye mesafesi kurtarmıyor, yükseklik stand mesafesi kurtarmıyor. Bunlar engelli düzeyine indirildiğinde ve zemin katına alındığında mükemmel poligon tesisler olacaktır.

Sporcularımızın yurtdışına çıkışlarında dip salonu kullanması ciddi bir sorun. Seyahatten önce 3-5 saat orada bekliyorlar. En dipte olmayan, havaalanı ulaşımı yakın özel bir ağırlama salonu harika olur.

Nasıl çözülür? Yöneticilerimizin desteğiyle. Destekleri var mı? Hiç inkâr edilmez, mükemmel destek veriyorlar ama bazı prosedürler aşılmıyor. Nedir bu prosedürler? Liftli aracın olması, tesislerin daha çok engelliye yönelik olması.

Bizler özverili çalışıyoruz ama bizler yaşlı bir kuşağız artık. **Bir kuşaktan sonraki gelecek olan kişilerin devam ettireceği, çırak-kalfa-usta sistemi oluşmadı. Oluşmamasının sebebi de para atıcılıkta denklik sisteminin çalışmıyor oluşu. Denklik sistemi çalışır ise antrenörlükte çırak-kalfa-usta sistemi devam eder.**

DURAN ARSLAN (PARA YÜZME MİLLİ TAKIM ANTRENÖRÜ)

Bu sözlerimin kayıt altına alınmasını istiyorum, benim açımdan ve gelen sporcularım açısından önemli olduğunu düşünüyorum.

Sistemsel olarak sorunlarımızın başında sporcuların ortaya çıkmasının tamamen gönüllü antrenörlerin özverilerine bırakılmış olması gelmektedir.

İlgili federasyon veya paralimpik komitenin bu alanda okullarda eğitim kurumlarında, hastane veya sosyal medyada fiziksel engelli çocuk veya yetişkinlere yönelik bir tarama faaliyetini 20 yıldır görmedim. Bu alan, bu çalışmanın yapılmasını önemli buluyorum.

Özellikle bedensel engelli yüzme branşıyla ilgili 8 yıldır antrenörlük kursu açılmıyor. Sadece birinci kademeler açıldı, ikinci kademe, üçüncü kademe dört ve beş bugüne kadar hiç açılmadı, paralimpik komite kurulduğundan bu yana.

Beden eğitimi bölümlerinde, yüzme federasyonunun ilgili antrenör kurslarında engellilerde yüzme eğitimiyle ilgili ders verilmemesinden dolayı mevcut yüzme antrenörlerinin bedensel engelli veya özel sporcularla ilgili eğitimleriyle ilgili bilgi ve becerileri bulunmamaktadır.

İlgili spor federasyonlarının ve paralimpik komitenin farklı engel grupları olan serebral palsy, spina bifida, brakel, pleksüs, spinal kort yaralanması, cücelik gibi farklı engel gruplarına yönelik yüzme eğitim teknikleri ve performans antrenmanlarıyla ilgili dokümanının olmayışından dolayı bilgiye ulaşmak isteyen antrenör ve eğitimlere yardımcı olunamamaktadır. Bununla ilgili akademik çalışma yapılması, ilgili kurumların eğitimle ilgili bilgi havuzu oluşturmaları gerekmektedir.

Milli takım sporcularının bir tek antrenöre emanet edilmesi ve her şeyin bu antrenörden istenmesi antrenman ve müsabaka alanlarında fizyoterapist, kondisyoner, diyetisyen, masör, mentör ve psikolog gibi desteklerin verilmemesi, ayrıca istatistik verilerin tutulmasından dolayı, branş yeterli düzeyde etkinliğini ortaya koyamamaktadır.

Federasyonlarda teknik ve eğitim kurumları oluşturulurken kişilerin liyakatlerine, akademik çalışmalarına, bilgi becerilerine, branşta olan tecrübeleri ve yetiştirildiği sporcular gibi etkenler göz önüne alınarak değerlendirme yapılmalı ve kurullar bu şekilde oluşturulmalıdır.

Türkiye'de olmayan Avrupa ve Amerika'da uygulanan bir yöntem var o da empati yöntemi.

Empati yöntemi şu, ilkokuldan itibaren Finlandiya'da gördüğüm bir metodu söylüyorum size, ilkokul öğrencilerini tekerlekli sandalyeye oturtuyorlar gün boyunca tekerlekli sandalyeyle hareket etmesi sağlanıyor.

Ertesi gün gözlerini kapatıyorlar, kulaklarını kapatıyorlar. Çocuğun o engel grubunda ne hisseceğini öğretiyorlar. Geleceğin mimarlarına öğretiyorlar, öğretmenlerine öğretiyorlar, kişilerin bu engelli bireylerin ne yaşadığını en azından yaşama şansı tanıyorlar.

Bizim maalesef üniversitelerde tarih öğretmeni, coğrafya öğretmeni, sınıf öğretmeni herhangi bir branştaki öğretmen engellerle ilgili bir ders almıyor, engelleri tanımıyor. Özel gereksinimli çocuğa nasıl hitap edilecek, nasıl davranacak bununla ilgili bilgi becerileri yok.

Önce öğretmenin bununla ilgili bilgi becerisinin olması gerekiyor. İkincisi, engellerle ilgili çalışan kurumlar maalesef bilgi beceri noktasında insanlara eğitim vermiyor. Mesela bir çocuğun denge ve koordinasyonu bozursa hangi spor branşını yaparsa bu alanda gelişir, düzeler iyileşir?

Bisiklete yönlendirirsiniz, çocuğun denge koordinasyonunu geliştirirsiniz. Özel gereksinimli çocuk göz kontağı kuramıyorsa göz teması kuramıyorsa, sağa sola bakıyorsa dikkat dağınıklığı varsa çocuğu masa tenisine, tenise, kort tenisine, badmintonu yönlendirirsiniz o problemini ortadan kaldırırsınız veya spinal kort yaralanması olan veya spina pifidası olan bir çocuğu siz yüzmeye yönlendirirsiniz, çocuğun kardiyovasküler sistemini geliştirirsiniz, o engelini ortadan kaldırırsınız.

Maalesef paralimpik komitemiz, bedensel engelliler spor federasyonumuz, -ben de bu vebalin için içindeyim- yeterli eğitimi veremiyoruz.

Bu spor niye kime yapılır, nasıl yapılır, neye dikkat etmemiz lazım, hangi şartlarda yapmak lazım, hem okuldaki öğretmene hem eğitim alanındaki hem normal okullardaki kişilere bilgi notu olarak küçük de olsa vermek lazım. İhtiyacı olan, daha geniş bir havuzu en yüksek kurum olan paralimpik komiteden alması gerekiyor.

Bunları yaparsak öğretmenler, antrenörler korkmaz çocuklardan. **İnanın çocuklara dokunmaktan korkuyorlar, zarar vermektan korkuyorlar. Bir çalışma yaparsam, bu çocuğa zarar veririm diye korkuyorlar. Bilgi becerileri olmadığı için korkuyorlar. Bu korkuyu onlardan almamız gerekiyor.** Onun için de birincisi empati, ikincisi de eğitim planlaması yapmamız lazım.

Sporcuların da bir iki katkısı olmuştu onları da müsaade ederseniz hızlıca söylemek istiyorum antrenörün gelişimiyle ilgili.

Sporcularımızın talepleri bunlar, birincisi **sporcularımızın antropometrik uyum yeterlilikleri ve becerileri göz önüne alınarak sporcu takipleri yapılmalıdır.**

Geçmişte Türkiye şampiyonu birçok para yüzme sporcumuz, tekvando, eskrim gibi branşlara yönelerek daha başarılı olmuşlardır. Örneğin Uğurcan Özer yüzmeden triatlona geçerek paralimpik kota alma yolunda ilerlemektedir. Gelecek vaat eden sporculara yönelik geniş kapsamlı akademik ve ekonomik bir planlama yapılmalıdır.

Okullardaki yetenek seçimlerinde fiziksel engelli sporcular gözden kaçmakta, ölçümü yapan kişinin maneviyatına vicdanına bırakılmaktadır. Bunlarla ilgili çalışma yapılması gerekmektedir.

Sporcuların yeterli düzeyde kamp ve müsabakaya katılmaması ve bununla ilgili sürekli ekonomik sebeplerin dile getirilmesi, branşı geriye götürmektedir.

2022-2023 yılında savaşta olmasına rağmen Ukrayna tüm dünya serilerine ve uluslararası yarışlarına katılmıştır. Türkiye ise birçok yarışa, sporcuların katılmasının talep edilmesine rağmen, ekonomik sebepler dile getirilerek reddedilmiştir yüzme branşıyla ilgili.

IPC , paralimpik komite ve ilgili federasyonun kendi içerisindeki iletişim ağını çok aktif kurgulaması gerekli.

En ufak bir hatadan kaynaklanan bilgi akışı sorunlarından dolayı sporcu ve antrenörler olumsuz etkilenmektedir. Klasifikasyonlarla ilgili çok ciddi sıkıntılar yaşıyoruz.

Umut geçen yıl S5 ölçüldü itiraz ettik, S4'e düşürüldü. Bu yıl uluslararası ölçüm yapıldı S3'e indi. Aynı şekilde S4 olan sporcum Türkiye'de S5'e çıkartıldı uluslararası yarışa gitti S4'e indirildi. S5 çıkan sporcu Almanya'ya gitti S8 çıktı.

Buna benzer böyle kritik hatalar yapılıyor. Buradaki bütün antrenörler bilir, sporcunun en ufak S hatası bu çocuğun spor hayatını bitiriyor. Ya şampiyon yapıyor veyahut da spor hayatının bitmesine neden oluyor.

Bu alanda uluslararası klasifikasyon noktasında destek olunması gerekiyor. Bununla beraber en önemli şey IPC paralimpik komite kurulduğundan bu yana Türkiye'de uluslararası yüzme yarışması yapılmadı.

Uluslararası yüzme yarışması yaparsak klasifikasyon anlamında birçok sporcuyu Türkiye'de ölçtürebiliriz. 2023 yılında tek bir sporcunun, yeni sporcunun ölçümü yapıldı.

Biz 200 tane sporcuyu Türkiye şampiyonasına alıyoruz 15 kişilik müracaatımız oldu, bir tek Umut'a ölçümü yapıldı. Diğer 15 sporcumuza ölçüm yapılmadı. Bunlarla ilgili çocuklar bütün heyecanını yitiriyor. Özel sporcularım şu anda sporu bıraktı. Uluslararası yarışa gitmiyorlar.

AYTUNÇ GÖZ
(ÖZEL SPORCULAR YÜZME ANTRENÖRÜ)

Ülkemizdeki birçok sporcunun tüm dünyadaki sporcular gibi en büyük hayali dünyada bir isim sahibi olabilmek, dünyada bir madalya kazanabilmek ve tabii bunun ötesinde olimpiyat ve paralimpik oyunlarında madalya kazanabilmek.

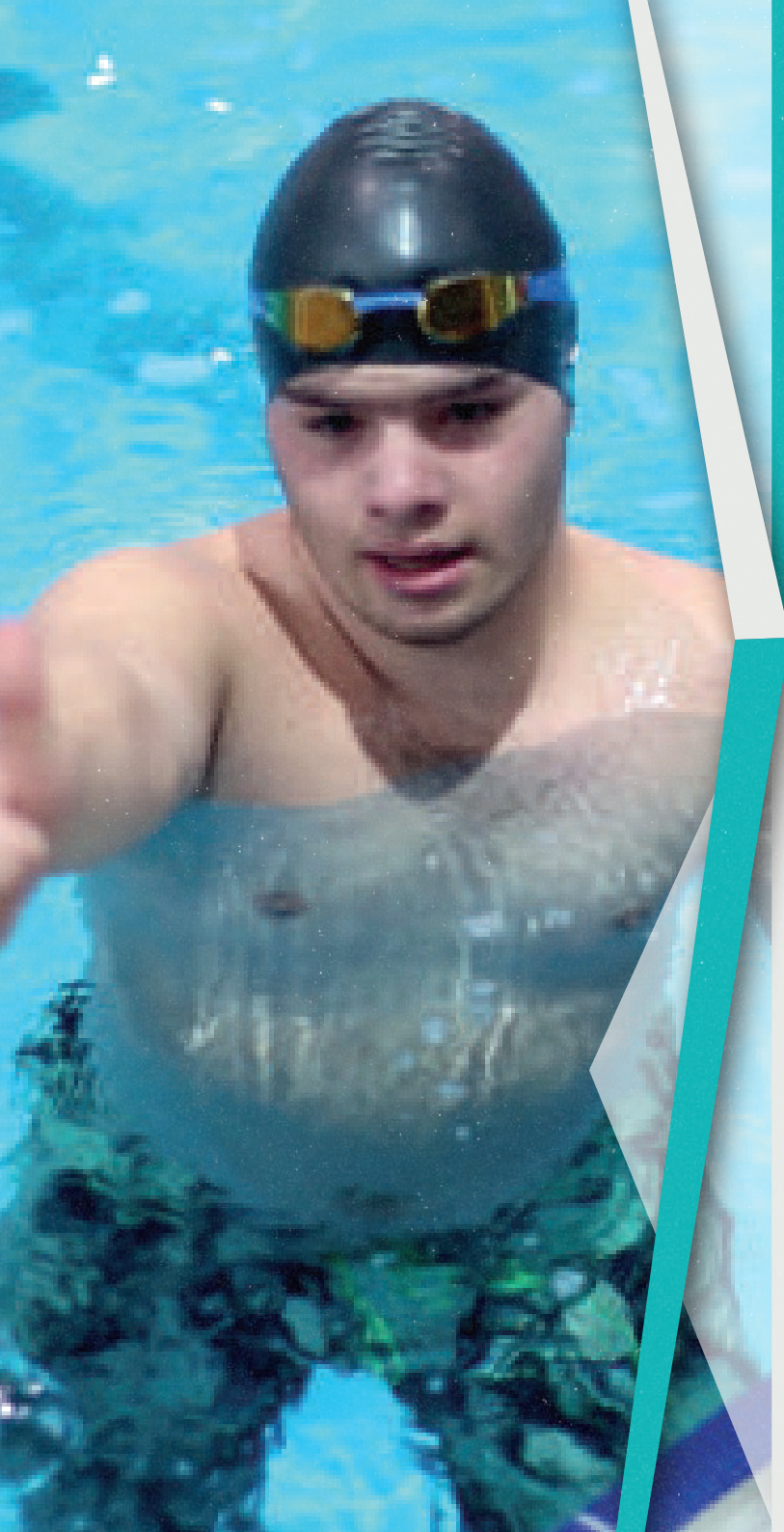
Şimdi bu bağlamda baktığımız zaman ülkemizdeki çalışmalarda, bu sporcular bu zorlu fiziki aktivitelere hazırlanırken bunu büyük daire içinde düşünürsek, dışarıdan çok fazla hem fizikselin haricinde mental olarak çok yorgunluk olduklarını görürsünüz.

Biz de geçen yıl Ankara TOHM'daki spor psikologlarımızı, sporcularımıza yönlendirerek bir çalışma başlattık. Bu çalışmanın neticesinde para masa tenisi antrenörümüz Bülent hocamızın günde 8-9 saat idmanlarıyla tarihimizde ilk kez bu yıl para masa tenisinde kota aldık Paris 2024 için.

Burada spor psikoloğunun ne kadar önemli olduğunu, bir antrenör olarak kendime özeleştiriye bulundum. Çünkü kendimi sporcuma oldukça yeterli olduğumu düşünen bir antrenör olarak yoluma devam ediyordum fakat spor psikoloğu arkadaşlarımızın sporculara yaklaşımlarını ve onlarla olan diyaloglarını gördüğüm zaman bunun kadar önemli tamamlayıcı etken olduğunu gördüm.

Bu bağlamda benim gibi düşünen kendisinin yeterli olduğunu düşünen antrenörlerimiz için mutlaka bu yönlendirmeyi gerçekleştirmesi gerektiğini düşünüyorum şahsım adına.

Biz federasyonumuz bundan 8 yıl önce başkanım Polonya'da Polonya başkanına dedi ki: 'Siz bu başarıyı nasıl gerçekleştirdiniz?' Çünkü Polonya'nın olağanüstü bir jenerasyonu vardı ve tüm rekorları domine etmişti. O da bize bunun 12 yıllık bir süreç olduğunu söyledi. Yani çok küçük yaşlardan itibaren çocuklara bunu gerçekleştirdiğini söyledi.

Biz de o gün bir düğmeye bastık. Samsun'da başkanımızın da bahsettiği üzere bir ev tuttuk. Annemin eşliğinde, annem de kendisi resim öğretmenidir. Türkiye'nin dört bir yanından Kırklareli'nden, Van'dan, Samsun'un Çarşamba ilinden, Ankara'dan sporcuları tek bir eve topladık. Bu evde yaklaşık 7 yıllarını çocuklar tamamladı ve bu 7 yılın sonunda bu 5 sporcumuzdan 4'ü Tokyo 2020 kotasını geçti ve ikisi de katılma başarısı gösterdi. Birisi dördüncü oldu Esra Bayrak diğeri de altıncı oldu.

Şimdi bu bağlamda başkanımızın kıymetli antrenörlerimizin de söylediği gibi TOHM'un çok önemli olduğunu düşünüyorum bu noktada. Yani bedensel özel sporcular ve görme federasyonunun ortak sağlanacak bir TOHM merkezinin, işte bu bizim kendi kişisel projemizle federasyonumuzla gerçekleştirdiğimiz projenin daha profesyonel daha fazla kitleye hâkim olabilecek.

Çünkü 80 milyon nüfuslu bir ülkede %10'un engelli bireyler olduğunu düşünürsek bu engelli bireylerin içinde mutlaka şu anda olimpiyat şampiyonu, paralimpik oyunlar şampiyonu olabilecek birçok sporcu olduğunu düşünüyorum. Bu insanlara erişebilmemiz için bunları barındırabilmemiz için, çünkü en önemli konu bu, mutlaka bu sistemin gerçekleşmesi gerektiğini düşünüyorum.

İBRAHİM GÜMÜŞDAL
(TÜRKİYE MİLLİ PARALİMPİK KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ)

Öncelikle herkese tekrar hoş geldiniz herkesi saygıyla selamlıyorum.

Antrenörlük konusu çok önemsenecek bir konu. Bilhassa engelli antrenörler konusunda bir kez daha derin derin düşünmemiz gerekiyor.

Normal bir engelsiz sporcu antrenörünün sporcu ayağına gider. Biraz evvel de hocalarımız da belirttiği gibi engelli spor antrenöründe sporcu bulmak için ev ev dolaşır ve bunu gönüllü olarak yapar.

Bu işler maalesef artık gönüllülük esasına göre yürütülebilecek safhada değiller. Artık bizim bunu gönüllülük esasına değil, profesyonellik esasına göre yapmamız gerekecek.

İyi bir antrenör ekibi oluşması için önce iyi bir eğitim vermemiz gerekiyor. Yeni antrenörler yetiştirmemiz gerekiyor. En önemli sorun atletizm ve yüzmedir. Biliyorsunuz **para atletizm ve para yüzme paralimpik oyunlarında dağıtılan kotanın ve katılan sporcuların yaklaşık %60'ına tekabül eder ve biz burada maalesef çok zayıfız.**

Biz yıllardan beri yüzmede bir Sümeyye, atletizmde bir Hamide'yle idare edip duruyoruz. Halbuki yüzlerce madalya dağıtılıyor. Biz burada 0 çekiyoruz maalesef.

En son geçtiğimiz hafta Paris'te 2023 dünya para atletizm şampiyonası yapıldı. Pazartesi günü son buldu. Biz burada toplam dağıtılacak kotanın ancak 4'ünü elde edebildik, toplam dağıtılacak kota 652 idi.

Yani 652 tane kota dağıtıldı Paris'te, biz buradan ancak dördünü elde edebildik. Yani %1'e bile tekabül etmiyor. Burada sorun şu, neden onca katile oraya gitmek için belirli kriterleri aşıyor oraya gittikten sonra elde edilen derecelere bakıyorum şimdi bütün yarışçıların final tahtasında sonuncu da olsa yanında bir PB yani personaly best kişisel en başarısını elde etmiştir ya da seasonal best ya da sezonun en başarılı derecesini elde etmiştir.

Bizim sporcularımızın maalesef %90'ında bu yok ancak birkaç tanesinde var. Bu da demek ki biz dünya kupasına hazırlıksız gitmişiz ya da hiç çalışmamışız. Bu şekilde bizim başarıya ulaşmamız mümkün değil.

Peki nasıl yapmamız gerekiyor? Bizim bu iki branşla yeni modeller oluşturmamız lazım. Bu işi profesyonelce yapacak bir ekip kurmamız lazım. Duran Hoca'nın bahsettiği konu çok önemli. Antrenör yetiştirmek, evet milli paralimpik komitesinin görevi antrenör yetiştirmek değil maalesef. Bu işlere yıllar önce ben el attığım zaman sürekli olarak federasyon tarafından refüze edildim, bu bizim işimiz paralimpik komite katılmasın diye.

Tamam katılmasın ama paralimpik komite en azından yurtdışındaki irtibatlarını kullanarak sizlere antrenörler hocasını getirtirelim, seminerler düzenleyelim dedik. Bakın Türkiye'de engelli sporunu rahmetli Yavuz abimiz başlattı.

Engelli sporunun lokomotifi Türkiye'de tekerlekli sandalye basketboldur ve tekerlekli sandalye basketbolunun gelişmesi için rahmetli Yavuz abi Almanya'dan Alman milli takımının hocasını getirdi ve seminerler verdirtilti ve maalesef ki o seminerlerin sonucunda bu hocamız 1999 yılındaki Adapazarı depreminde enkaz altında kaldı ve hayatını kaybetti. Doktor Trzebinski.

Kendisini de rahmetle anıyorum ve bu tekerlekli sandalye antrenörü geliştiren şu ana kadar Türkiye'de hatırladığım kadarıyla 70'in üzerinde tekerlekli sandalye basketbol takımı var ve hepsinin de başında Türk antrenör var ve hepsi de başarılı dereceler elde ediyorlar yurtdışında.

Peki bunu aynı şekilde biz yüzme ve atletizm için de başlatsak nasıl olur? Yani en azından şöyle projemiz var, bunu inşallah yakında hayata geçireceğiz, 10 tane para atletizm antrenörü **10 tane para yüzme antrenörü yurt dışından getireceğimiz eğitmenlerle eğitip ve bunlara buldukları bölge civarında beşer tane engelli sporcuyla çalıştırması görevi vereceğiz.**

Yalnız bu beş tane çalıştırırken her birini de her bir sporcu için antrenöre yaklaşık benim kafama göre birer asgari ücret tutarında ücret verilmesi. Yani şimdi durduk yere siz bir insanı hele engelli sporcu antrenörünü bedava çalıştıramazsınız.

Gönüllülük esasına göre bu yürümez evet çok sevgiyle yapıyorlar hocalarımız da hakikaten takdire şayan çok emekleri var ama bu bir noktaya kadar. O noktadan sonra iş bitiyor. İşin profesyonel kısmına geçmemiz lazım ve inanıyorum ki böyle bir an evvel başlarsak belki 2028 Los Angeles paralimpik oyunlarına en azından hedef olmasa bile 50-60 sporcu sayısına ulaşmamız mümkün olabilir diye düşünüyorum.

Her şeyden önce yeni bir antrenör ordusu inşa etmemiz lazım ve bunları da profesyonelce görevlendirmemiz lazım ki hesap verebilelim, hesap sorabilelim ve karşılığını da bekleyelim.

NECMİ ÜNVER

(Gençlik ve Spor Bakanlığı Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü Paralimpik Sporcu Takibi Şube Müdürü)

Sayın başkanlarımızın da arz ettiği gibi her paralimpik oyunlarında sayılarımız atmış. En son Tokyo 2020'de 87 sporcuyla katılmışız. Toplamda 260 sporcumuz paralimpik oyunlarında yer almış.

Paralimpik oyunlarında 4400 sporcu yarışacak. **Gençlik ve Spor Bakanlığı paralimpik sporcu havuzunda şu anda 103 erkek, 82 kadın sporcumuz olmak üzere 190 sporcumuza destek veriyoruz bakanlık olarak.**

Paralimpik branşlarda 2022-2023 yıllarında sporcularımız 77 madalya kazanmıştır. Paris 2024 paralimpik oyunları öncesi umut vermektedir bu madalyalar. Dünya şampiyonalarında 11 altın, 12 gümüş, 13 bronz madalya kazandı paralimpik sporcularımız.

Neler yapıyoruz? Gençlik ve Spor Bakanlığı nasıl çalışıyor? Paralimpik federasyonlara olimpik amaçlı tahsis edilen bütçe harcamalarına yönelik takip yaparak bu bütçenin amacına uygun kullanılmasına destek veriyoruz. Federasyonlarımız ve bakanlığımız koordinesinde bunu gerçekleştiriyoruz.

Bu kapsamda paralimpik bütçesinden sporcu, antrenör ve spor destek elemanların yurtiçi/yurtdışı ulusal/uluslararası kamp müsabaka ve tedavi giderleri karşılanmaktadır. Ayrıca olimpik kadro için sözleşme imzalanan antrenör ve spor destek elemanlarının sözleşme giderleri de bütçeden karşılanmaktadır.

Paris 2004 yaz paralimpik oyunları hazırlıkları kapsamında 2022 yılında 22, 2023 yılında 16 yarışma ve kamp ziyareti, bakanlığımız tarafından gerçekleştirilmiştir.

Yani sporcularımızla bir araya gelinmiştir. Yapılan yarışma ve kamp ziyaretleri sonrasında branş takip sorumluluklarımız sporcu ve antrenörlerimizin sorunlarını ve taleplerini takip ederek federasyonlarla koordineli bir şekilde çözüme kavuşturmak adına makama arz edilmektedir.

Haftalık, aylık kamp müsabaka programları yapılarak branşların kota süreçleri takip edilmektedir. Federasyonların faaliyet programlarında yer alan olimpik kadro sporcularımızın katıldığı tüm müsabaka sonuçları takip edilerek, performans durumları analiz edilmektedir.

Ayrıca sporcuların tedavi süreçleri ile performans analizlerine yönelik çalışmalar izlenmektedir. Bakanlığımızın uhdesinde olan TOHM merkezlerinde tüm paralimpik sporcularımız her türlü spor destek elemanı, kamp ve tedavilerini rahatlıkla yapabilmektedir.

Paralimpik oyunlarında sadece hedef sporcular değil, aynı zamanda partner sporcular ve gelecek vaat eden sporcular da değerlendirilmektedir.

Paralimpik kadrolarımızı geniş tuttuk, ulusal/uluslararası kamp ve müsabakalarda antrenörlerimiz ile birlikte paralimpik kadronun çalışmalarına katkı sağlayabilmek için ihtiyaç duyulan psikolog, diyetisyen, fizyoterapist, kondisyoner, masör, masöz gibi destek elemanlarını görevlendiriyoruz.

3. OTURUM: Sporcular Toplantısı

Konu Başlıkları :

- Nasıl Başardım?
- Süreçte yolumu açan ya da tıkayan unsurlar neler?
- Federasyonumdan, Klüp Yöneticimden, Antrenörümünden, Ailemden ve yakın çevremden beklentilerim, neleri yapsalardı ya da yapmasalardı benim için iyi olurdu

Moderatör :

Hamit TURHAN
(TMPK İletişim Kurulu Başkanı)

NESLİHAN KAVAS (MİLLİ PARA MASA TENİSÇİ)

“Nasıl Başardım?” diye sordunuz...

Aslında siz sorana kadar sanırım bunu kendime çok sormadım çünkü 9 yaşımdan beri masa tenisi oynuyorum aktif olarak.

2003 senesinden beri de paralimpik milli sporcu olarak görev yapıyorum. İlk başlarda tek kadın sporcu ve aslında tek sporcu olarak 2004 ve 2008 paralimpik oyunlarına katılma hakkı elde ettim.

Tek başınayken bu belki daha zordu önünüzde örnek rol model alacağınız biri yoktu, sistemi yeni tanımiştık ancak 2012'den sonra bizim branş olarak 2012'de 6, 2016'da 9 ve son olarak 2020'de de 9 sporcuyla temsil ediyoruz ve 2008'den bu yana da branş olarak hep madalya sayımızı yükselterek devam ediyoruz.

O anlamda kendimdeki bu sorumluluğu daha fazla hissediyorum bu yolu açma anlamında. Hep ilkler daha zordur belki ama aslında nasıl başardığımdan daha çok geriye dönüp baktığımda 25 sene geçmiş bu spora emek vereli. Belki klişe olacak ama gerçekten yaptığınız işi sevmek, ona saygı duymak, disiplinli bir şekilde çalışmak ve fedakarlıklarla oluyor.

Ben Ege Üniversitesi gıda mühendisliği mezunuyum. Çok biliyorum öyle otel odalarında, havalimanlarında ders çalıştığımı. Okuduğum bölüm de kolay değildi. Kendimi bildim bileli aslında sporun içindeyim. **Spor hayatım diye bir şey yok hayatım spor olmuş şekilde.**

Tabii ki zorluklar olmadan insanın sınırlarını zorlaması da zor yoksa konfor alanında hiçbir şekilde başarı gelmiyor. Benim başarımlarım bu şekilde, adım adım insanların yolunu açarak ve bir sisteme oturarak dediğim gibi bir sporcuyla başlayarak şu an en az 9 kişi kota ve ivmemizi yükselterek devam ediyoruz.

Aslında ben yeni taze yaşadığımız bir sıkıntıyı paylaşmak istiyorum. Merhum Yavuz Bey'in de yazılarında bahsettiği, desteklediği bizim masa tenisi branşında ya da birkaç branşın engelsiz federasyona bağlanmasıydı çünkü dünyada bu şekilde olduğu için bir tek Türkiye kalmıştı.

Halihazırda da Mart ayında biz Türkiye Masa Tenis federasyonuna bağlandık, Bedensel Engelli Federasyonundan alınarak.

Daha buraya gelmeden bir 10 gün önce milli takım kampı vardı Ankara'da engelsiz sporcuların, ki biz de şu anda Masa Tenisi Federasyonuna bağlıyız. Oradaki antrenör bizim de aynı zamanda engellilerdeki antrenörümüz Yusuf Hoca, bizi oraya partner sporcu olarak davet etti hem kendi performansımız için de biliyorsunuz bizde de partner çok önemli bu sporda.

İlk gün biz kampa gittik ve federasyon başkanı da orayı ziyaret etti. Tabii bizim yüzümüze karşı demedi ama daha sonra antrenörü yanına çağırarak demiş ki: **"Bunların burada ne işi var, burası performans kampı"**

Şimdi biz yeni geçtiğimiz bir federasyonda bunu yaşıyorsak ve biz paralimpik olarak paralimpik branşlar bazında şu ana kadar en çok madalyayı almış bir branşız. Bizim en üst düzey yöneticimiz bize bu şekilde davranıyorsa, biz 2024 Paris paralimpik oyunlarına ne kadar sağlıklı hazırlanabiliriz!

1 Ocak'ta başlayan bu kota süreçleri içinde de şu ana kadar hiçbir kamp yapamadık, malzeme desteği sıkıntısı yaşıyoruz. Bu taleplerimizi dile getirdiğimizde de her seferinde söyledikleri şu: 'Bakanlıktan sizin için bütçe geldiğinde size aktaracağız.'

O zaman bizim oraya bağlanmamızın amacı neydi! O zaman biz sadece bakanlığın altında kalan bir branş olsaydık diyoruz. Bu anlamda şu an ciddi sıkıntılar yaşıyoruz. Şu an başkanımızla da bunu paylaşmak istiyorum.

Tabii belki masa tenisi federasyon başkanına da elbet davetiye gitmiştir. Buraya da gelmedi gerçi! Kendi keşke gelseydi de bu adaptasyon sürecinde bunlara şahitlik etseydi diye düşünüyorum. Başta federasyonumuzdan destek istiyoruz tabii bizi kabul etmesini, bizim de performans sporlarını yaptığımızı ve bu işi profesyonel anlamda yapıp, zaman vakit emek harcadığımızı bilmesini istiyoruz buradan duyarsa da.

Bakanlığımız zaten her anlamda destekçimiz ama bu tip pürüzleri de çözersek zaten önümüzde kimse duramaz diye düşünüyorum.

UMUT ÜNLÜ (PARALİMPİK MİLLİ YÜZÜCÜ)

Ben 19 yaşında yüzmeye başladım. Ondan önce hiç sporla ilgilenemedim hatta insanların görüşleri, bana bakışları nedeniyle bir dönem hayattan kopmak istedim ve bir intihar vakam gerçekleşti.

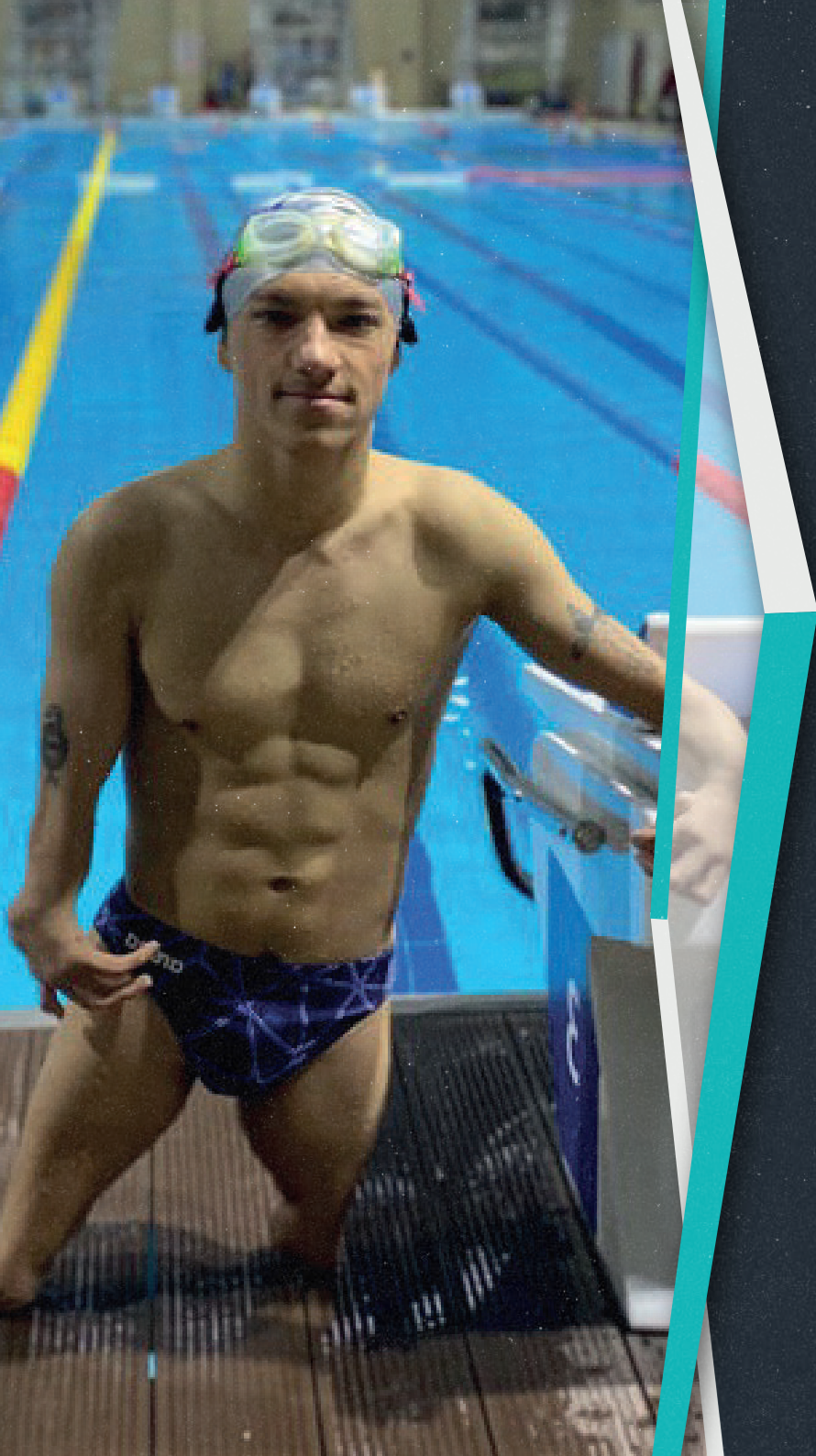
Hayatta yaşama amacımın olmadığını düşündüm ve canıma kastettim. Ondan sonra Duran hocayla tanıştım, İstanbul'da yüzme antrenörüm.

Duran hoca bana hayatta engelli olduğumu öğretti. Ben önceden engelli olduğumu kabul edemiyordum ama Duran hoca bana engelli olduğumu, çalışarak göstererek bir şekilde öğretti ve ben engelli olarak bir şeyler başarabileceğimi öğrendim. **1 ay gibi kısa bir sürede duran hoca bana yüzmeyi öğretti beni yarışlara soktu.**

Hiç yüzme bilmediğim halde beni yarışa soktu sadece yarışı bitirmemi istedi. Ondan sonra ben Duran hocaya **söz vermişim Türkiye şampiyonu olacağım diye. 9 ay sonra Türkiye şampiyonu oldum, Türkiye rekorları kırdım.**

“Nasıl başardım” a gelirsek önemli olan antrenörünüzün size çok destek vermesi gerekiyor. Bu benim hayatıma çok etki etti. Hocama teşekkür ediyorum. Hem maddi hem manevi anlamda bana çok destek oldu.

Şu an profesyonel bir sporcu olma yolundayım, bir hafta sonra Manchester'daki dünya şampiyonasına katılacağım. Orada inşallah 100 metre serbest ve 200 metre serbestte madalya şansım çok yüksek ve inşallah o madalyaları da alacağım. Bu sporu daha çok engellilerin yapabilmesi için uğraşıyorum.

Ben tesadüfen sporcu oldum. Kendi isteğimle aradım Duran hocayı buldum ve sporcu oldum ama eminim ki benim gibi yüzlerce binlerce evinde duran engelli arkadaşlarım var.

Eğer ki paralimpik komitemiz ve federasyonumuz güzel taramalar yapar bu tür güzel etkinlikler düzenlenirse böyle sporcular keşfedebilir.

Benim gibi abilerim, ablalarım gibi birçok profesyonel sporcu ortaya çıkabilir. Engelli olarak çoğu şeyi başarabileceğimizi biliyorum ve başarıyoruz da.

Burada abilerim ablalarım hepsi olimpiyat kotası alıyor. Güzel bir taramayla bir etkinlikle benim gibi birçok engelli kardeşim profesyonel sporcu olabilir. Ben komitemizden ve federasyonumuzdan, sporcular daha profesyonel olmadan onlara destek verilmesini istiyorum.

Profesyonel olduktan sonra destek zaten çok fazla çoğalıyor ama önceden bir desteğimiz olursa 1 sporcu değil de 100 veya 1000'lerce sporcu çıkabilir.

MUHAMMET KHALVANDI (MİLLİ PARA ATLET)

Tekrar diyorum kusura bakmayın ben Türkçem o kadar rahat konuşmuyorum.

Herkese çok selam ediyorum. Başkanım çok mutluyum ki bu toplantıya geldim, herkese görüşüyorum bakıyorum biraz heyecanım var ki bu toplantıya geldim.

Sporcu çok antrenman lazım evet her şey imkân lazım ama daha önemli tecrübem var belki 10 tane madalyam var, 5 tane dünya şampiyonu, 2 tane olimpik madalyam var **ama en önemli sporcu hedef var o hedefe çalışıyor, düşünüyor, bakıyor daha antrenman lazım, daha imkân lazım ama en önemli moral lazım.**

Rahat antrenman yapıyor, evet sıkıntı var malzeme belki yok, saha belki biraz kötü belki hava ben cirit atıyorum belki bir gün hava yağmur evet ama önemli bu kafa iyi çalışıyor, rahat antrenman yapıyor.

Hocam koçlar onlar çok teşekkür ederiz. Daire Mersin başkanım onlar bana çok yardım ediyor. 1 yıl kamp yaptım kendime ev tuttum, kiraya verdim ama hedef var hedefim ne? Olimpi, paralimpik...

Orada inşallah birinciyi alıyorum. Belki o hedefi düşünüyor daha rahat antrenman yapıyor, daha rahat derece geliyor daha rahat madalya alıyoruz.

REYHAN YILMAZ
(GOALBALL OYUNCUSU)

Öncelikle herkese merhaba. Değerli başkanım Murat Aksu'ya çok teşekkür ederim, böyle bir çalıştayı düzenlediği için. Bence çok anlamlı hem federasyon başkanlarını dinlemek, hem antrenörleri hem sporcuları dinlemek paralimpikler için çok anlamlı.

Ben nasıl başladım? Görme engelliler okulunda başladım ben. Sonra da Tokyo'da çok inanarak devam etmişim. Orada zaten şampiyon olmak istiyordum ve takım da buna hazırды zaten. Katıldığımız **her turnuvada illaki bir derece alıyoruz ama biz ikinciliği değil şampiyonluğu hedefliyoruz, her zaman ve çoğu zaman da şampiyon oluyoruz çünkü inancımız o yönde.**

Şampiyon olmak kolay ama o şampiyonluğu korumak çok zor.

Biz paralimpiklerde Rio'da bizim kızlar şampiyon olmuştu Tokyo'da o şampiyonluğu korumanın sorumluluğu vardı. O yüzden o bayrağı indirmemek için çok çalışıyorduk.

Sonra dünya şampiyonasında yine şampiyon olarak katıldığımız için o turnuvaya dünya şampiyonu olmak zorundaymışız gibiydik ve inanılmaz çalıştık, takım olarak iki sene boyunca çalıştık.

Katıldığımız ilk turnuvada kotamızı aldık. O yüzden bu sene kota derdimiz yok. O yüzden tüm dikkatimiz Paris'te. Paris'te de üçüncü altın madalyamızı almak istiyoruz üst üste.

**HAKAN AKKAYA
(PARA ESKRİM SPORCUSU)**

Başardım demekten ziyade başardık demek isterim. Yani başarı bir ekip işi ve ben ön planda bulunsam da arka planda birçok kişi bana destek oluyor. Bu anlamda başarının elde edilebilmesi için o anlamda başarımdan ziyade, başardık ifadesi daha doğru bir ifade ve ben sizlere bu başarının hikayesini anlatmak istiyorum.

Ben 3 yaşında evimizin terasında elektrik kazası geçirdim, sokak tellerine vurdum. Evimizin terasına sokak telleri yakındı ve büyük bir kaza geçirdim ve bu kazadan dolayı da iki ayağımı diz altından kaybettim. Kaza esnasında ayağımda hemşire terliği çorap vardı vücudumdan elektriği atamadı o yüzden kangrene çevirdi bu yüzden de çift amputeyim.

Spora 2013 yılında başladım. 2013 yılının başlarında Nilüfer Belediyesi'nde çalışan bir yakınımız uzaktan da akrabamız var şoför olarak çalışıyordu Şaban Sözer, onu buradan anmak istiyorum yad etmek istiyorum. Nilüfer Belediyesi'nde tekerlekli sandalye eskrim çalışmalarının yapıldığından bahsetmişti bana ve gelip mutlaka denemem gerektiğini söyledi ve çok ısrar ediyordu.

Ben de çok defa reddettim, yani teşekkür ettim ama o kadar çok ısrar ediyordu ki denedim. Yani ısrarlarına dayanamayıp denedim ve gittim hocasıyla konuştum o dönemki antrenörümüz Kader Yıldırım'la konuştum ve tanıştım.

Bana eskrim için çok yetenekli olduğumu söyledi ve gelip antrenman yaparsam çalışmaya devam edersem, beni 4 ay sonra düzenlenecek özel müsabakaya götürebileceğini söyledi yurt dışında. Ben de bu şekilde çalışmaya başladım.

Bu zaman zarfında da Türkiye'de tekerlekli sandalye eskrim branşı yoktu, yani bedensel engelliler federasyon çatısının altında tekerlekli sandalye eskrimi yoktu ve o dönemde de Kader Yıldırım'ın hocası İlknur Sütbakan ve babası Orhan Sütbakan eski milli takım baş antrenörü, ikisi aralarında konuşuyorlar, 'Türkiye'de normal eskrim var tekerlekli sandalye eskrimi neden yok? Biz bunu yapabiliriz' diyorlar ve Nilüfer Belediyesi'ne bir proje sunuyorlar ve proje kabul ediliyor.

Öğrencilerini de oraya antrenör olarak yerleştiriyorlar. Şaban Sözer vasıtasıyla ben de bir süre sonra eskrimle tanışıyorum ve çalışmaya başlıyoruz. **Bu 4 aylık antrenman programının sonrasında Hollanda'nın Breda şehrine gittim ve orada özel müsabakada altın madalya kazandım. İki gün epe ve florada yarıştım.**

Ondan 1 yıl sonra tekrar bir özel müsabakaya gittim, orada da madalyalar kazandım ikinci ve üçüncü oldum tekrar özel bir müsabakada ama **Türkiye'de branş olmadığı için milli takıma giremiyordum** ve bedensel engelliler spor federasyonu ile da sürekli iletişim kuruyorduk.

Onlar da şartları gereği branşı aktif hale getiremiyorlardı ve **biz en son çare olarak şöyle bir şey yaptık, uluslararası federasyona yazdık dedik ki, 'Biz bu şekilde yarışmalara gelemiyoruz bizi yarışmalara kabul edin' onlar da beyaz bayrakla bizi resmi bir müsabakaya kabul ettiler, U23 dünya şampiyonası'na 2015 yılının temmuz aylarında.**

O müsabakaya katıldım, beyaz bayrakla ayvaz bayrağıyla eskrimin uluslararası federasyonunun ismi ile "IWAS". **O bayrakla yarışmaya katıldım ve şampiyon oldum ve istiklal marşı okundu. Dönüşünde de Türkiye'de tekerlekli sandalye eskrim branşı açıldı ve milli takıma girdim.**

Sonrasında da bildiğiniz gibi 2020 Tokyo olimpiyatlarına katıldım ve 20 civarı madalya kazandım.

UĞURCAN ÖZEL (PARA TRIATLET SPORCUSU)

Benim kolumdaki, hemşire hatası yüzünden, 8 aylık bir doğum sonrasında küvezde yaşadığım bir sıkıntı.

Ben 8 yaşında yüzmeye başladım rehabilitasyon amaçlı. Hep şunu söylüyorum, **'Ben yüzmeyi seçmedim yüzme beni seçti' demiştim ve hayat bu şekilde benim yaşamamı istedi.**

Her zaman hayal ettim. Nasıl başardım sorusu buradan çıkıyor benim için. 16 yaşında milli takıma girdim yüzme milli takımında A milli sporcu olarak Avrupa şampiyonasında final yüzdüm.

Paralimpik spor dallarında çoğunlukla engel durumun ne kadar hafifse bir o kadar daha rekabet artıyor. Bizim yüzdüğümüz dereceler ve triatlondaki dereceler engelsiz sporcularla neredeyse aynı, çok küçük farklar var. Bunun için de çok büyük hayaller kurman gerekiyor. Gece yatmadan önce hayallerin yüzünden uyumaman gerekiyor, hep sürekli heyecanını koruman gerekiyor.

Daha sonrasında tekrar bir antrenmanda yaşadığım sakatlıktan dolayı sol kolum için tedaviye gitmişim. Tedavimi yaparken doktorum ameliyat olmamı istedi ve bu 2019 yılında oluyor ve en azından o 6 aylık fizyoterapi fizik tedavi döneminde bacaklar boş durmasın diye ben triatlonla ilgileniyorum, 'Sana bir bisiklet ayarlayayım zaten yüzmen cepte 6 ay tedavini olduktan sonra hem bisiklet sür hem koş' dediler.

İçimden bir atlet çıktı, bisiklet sporcusu çıktı ve üçünü de birleştiren triatlon oldu.

Triatlon üçlü bir branş ara vermiyoruz yüzme, bisiklet, koşu ve benim her zaman yüzme branşında da **mottom paralimpik bir sporcu olarak engelsiz sporcuları da geçmek.**

Bunu hayal ettiğin zaman gelişmemek elde olmuyor. **İzmir'de antrenmanlarıma devam ederken sürekli olimpik milli takımla antrenman yaptım, engelsiz triatletlerle ve onların arkasına koşa koşa, birlikte yüze yüze geliştirdim.**

Şu an geldiğimiz noktada neredeyse olimpik sporcularda da milli takıma girecek seviyelere geldik. Bu anlamda çalışmalarımızı hep buna göre ayarladığımız için ben başarıyı kendi sınırlarımı sürekli zorlamama bağlıyorum.

Hiçbir zaman bunun ucunun olmadığını düşünüyorum. Her zaman daha ileriye gidebiliriz.

Paralimpik bir sporcu olarak bunun rehabilitasyonla alakalı olmadığını parkurda yarışarak insanlara ve diğer sporculara göstermeye çalışıyorum.

Böyle umarım ben de triatlon branşında bizi orada izleyen küçük çocuklar ne kadar zorlandığımızı gördüğünde bu başarılarımızla kendilerine bir ders çıkartıp hayallerini daha da büyütebilirler.

Her zaman yoluma da bu düşüncelerle devam ediyorum.

Bu süreçte önümü açan faktörlerden bahsetmek istiyorum. Öncelikle her sporcunun antrenörüne tabii ki saygı duyması gerekiyor. Benim de antrenörüme olan saygım çok büyük. Bunun nedeni kendisinin de eski milli triatlet olması, hatta şu an triatlon dendiğinde akla ilk isim antrenörüm Mert Onaran'ın ismi oluyor.

Açıkçası sadece antrenmana odaklanmam için her şeyi yapıyor. Bu anlamda hep önümü açıyor. Bundan ziyade çoğu antrenmanımızı biz birlikte yapıyoruz. Yüzme antrenmanlarında benimle birlikte bazen setlere katılıyor, yüzüyor. Bisiklet antrenmanlarında İzmir'de durmaksızın 150 km sürdüğümüz oluyor 5 saat aralıksız bisiklet sürüyor ve arkama baktığımda her zaman arkamda oluyor. Kendisi de aynı zamanda Hawaii'den, dünya şampiyonasından yeni geldi.

Bu açıdan da kendisine çok büyük saygı duyuyorum çünkü benim zorlandığım kadar kendisi de zorlanıyor ve bunu sürekli benimle sahada yapması beni de motive ediyor. Yarışlara hazırlanırken her zaman sonuna kadar zorlayabiliyorum ve nerede tikanacağımı çok iyi biliyor ve neredeyse saniyesine kadar finiş süremi, yarış süremi tahmin edebiliyor.

Türkiye'de para triatlonda sporcu sayımız her yıl artmakta. Yurtdışında dediğim gibi rekabet inanılmaz bir seviyede. Paralimpik oyunları şampiyonumuz engelsizlerle aynı süreleri yapıyor. Tabii benim de bu anlamda gelişmem gerektiği için bu yönde antrenmanlarımıza odaklanıyoruz.

İzmir bu anlamda bana çok şey kattı. Çünkü biliyorsunuz ki bisiklet sporu, daha doğrusu içinde bisiklet olan bir branş olduğu için triatlon, tehlikeli yolda bisiklet sürmek. Biz de yüksek süratlerle sürüyoruz ama tabii ki bir araba değiliz ve arabaların da buna dikkat etmesi gerekiyor. İzmir triatlon şehri. Hazırlıklarına orada devam etmek, hayati açıdan da engel klasmanımı düşürmüyor.

Dünya sıralamasında biz İngiltere'den yeni geldik yarışmadan. Yarışmada kasırga çıktı çok ciddi bir rüzgâr vardı, bisiklet etabını iptal ettiler. Yüzme ve koşu yaptık. Orada ilk 5 sporcu içerisindeyim. Dünya sıralamasında da şu anda 6. sıradayız. İlk 9 sporcu alınıyor. Bu sıralamamızı koruduğumuzda Allah kaza bela vermedikçe ve sakatlık yaşamadıkça inşallah triatlon tarihimizde kota alan ilk sporcu olacağız. Hem paralimpik hem de olimpiplerde alan henüz olmamış.

Bu açıdan bunu da başarmak istiyorum. Çünkü ülkemiz tarihe geçenleri hiçbir zaman unutmuyor. Zaten hepimizin nihai hedefi öldükten sonra adımızı duyurabilmek ve bir anı, iz bırakabilmek.

VİZYON

Paralimpik sporu tüm branş ve kategorileri ile tabanda geniş kitleler ile buluşturmak.

MİSYON

Paralimpik Harekete liderlik etmek, Engelli bireyleri Para Sporlara teşvik etmek ve Para Sporcuların sportif başarıya ulaşması için federasyonları ve ilgili tüm paydaşları desteklemek.

STRATEJİK HEDEFLER

- Paralimpik Hareketi geliştirmek için sporcularımıza en iyi imkanları sağlamak.
- Paralimpik Oyunlara katılacak sporcu sayısını artırmak
- Türkiye'yi Uluslararası Para Spor Organizasyonları ile buluşturmak.
- Gençlik-Spor Bakanlığımız ve diğer paydaşlarımız ile birlikte, Para sporlara uygun kamp eğitim merkezlerinin artırılmasını sağlamak.
- Paralimpik branşlarda uzman, uluslararası teknik görevliler yetiştirebilmek için en iyi ortamı sağlamak.
- Paralimpik Hareketin ve Değerlerin, Milli Eğitim Bakanlığı müfredatlarına girmesini sağlamak.
- TMPK'yı daha kurumsal bir yapıya geçirmek.
- Avrupa Paralimpik Komitesi (EPC) ve Uluslararası Paralimpik Komitesi'nde (IPC) karar alma süreçlerine dahil olarak, daha etkin rol almak.
- Sürdürülebilir bir Koruma (Safeguarding) Programı geliştirmek.
- Etkin bir cinsiyet eşitliği politikasını Paralimpik camiada yaygınlaştırmak.
- TMPK aktif üye sayısını arttırmak.
- IPC ile kurumsal eşit güdümü sağlamak.
- Toplumda Paralimpik Hareket bilinirliğinin arttırılması için daha fazla sosyal projenin hayata geğirilmesini sağlamak.
- Daha fazla ulusal ve global marka ile iş birliği yaparak, daha etkin iletişim stratejisi kurarken, para sporcularımız için maksimum faydayı sağlamak.

SONRAKİ ADIMLAR VE STRATEJİK PLAN

- Sporcu, Federasyon, Antrenör ve Üye anketleri.
- Odak gruplar ile toplantılar.
- Türkiye Paralimpik Stratejik Planı.

